

odsev odseva

**Svetniki
ne bodo
ustavili plazu**

**Za miklavža
bo veselo**

**Vojko Plevel:
Vse vem
in hkrati
nič ne vem**

**Živino smo
prodajali
na Malto**

**Mazači so
med nami**

KIMI

KIMI trgovina

*Bogata ponudba božično novoletnih
okrasov in dekoracij že od
15. novembra dalje. Vabljeni!*

Industrijska cona Trzin, Planjava 1 tel.: 162 17 10
Delovni čas: od 8. - 18. ure, sobote od 8. - 13. ure.

SLIKOPLESKARSTVO IN FASADERSTVO

Mengeška 53a, Trzin

1236 Trzin

Telefon: 061 724 240

Telefaks: 061 724 182

Mobitel: 0609 618 760

ANDREJ KRIZMAN s.p.

IACO MAJHENIČ s.p.

Ljubljanska 91, 1230 Domžale

tel./fax: 061 721-057

Delovni čas: od 8.00 do 18.30, ob sobotah od 8.00 do 13.00

- atelje za portretno in amatersko fotografijo
- ekspres color in č.b. laboratorij
- povečave in uokvirjanje fotografij
- foto reportaže
- fotografiranje za prospekte
- foto trgovina

OPEL V DOMŽALAH

avtotehna VIS in KOSEC d.o.o. SALON, LJUBLJANSKA 110, DOMŽALE, TEL. 061/716-092
SERVIS, Kamniška 19, DOMŽALE, TEL. 061/715-333

PRODAJA VSEH MODELOV OPEL, SERVIS IN NADOMESTNI DELI, AVTOELEKTRIKARSKA STORITVE ZA VSE VRSTE VOZIL.

POPUSTI ZA VOZILA ASTRA 1-500 DEM IN VECTRA 2-200 DEM

UGODNI KREDITI za vse modele OPLOV: Corsa, Astra, Vectra, Frontera, Sintra.

z dobo odplačevanja

**TOM + 6%
dva let**

Ob nakupu vozil OPEL
vam nudimo
posebno presenečenje!

AVTOTEHNA VIS KOSEC - tehna odločitev
OPEL **MOJ NASLEDNJI AVTO!**

MOTITI SE JE SVETNIŠKO

Mrak se je že krepko razlezel po domažalskih ulicah, ko je listo turobno sredo predsednik občinskega sveta dr. Miha Brejc v sejni sobi občine Domžale prebral rezultate tajnega glasovanja o tem, ali naj občinski svetniki dopustijo nadaljevanje osamosvajanja Trzina ali ne. Kljub temu, da je predsednik Sveta KS Trzin Tone Ipavec pred tem zbranim pojasnil, da smo se Trzinci na zboru krajanov skoraj enoglasno potegnili za svojo, trzinsko občino, in da so se zanjo v večini zavzemali tudi ankelizirani prebivalci Trzina, so občinski svetniki malodane soglasno rekli NE. Uradno je bilo glavni argument za takšno odločitev premajhno število Trzincev, čeprav nihče v resnici ne ve pravega števila prebivalcev našega kraja. Na sedežu KS pravijo, da nas je čez 4.000, na občini pa bi to število najraje zmanjšali za polovico. Vendar lo število niti ne bi smelo biti tako važno, še zlasti, če vemo, da je med sedanjimi občninami v Sloveniji kar 55 takih, ki ne izpolnjujejo zloglasnega 13. člena zakona o lokalni samoupravi - se pravi, da imajo premalo občanov. Med 22 krajevnimi skupnostmi, za katere so na državi ravni rekli, da bi lahko postale občine, pa jih ima zadostno število prebivalcev le 6. Ne morem si kaj, da ne bi spet pomislil, da so nas na občini odpravili na zelo birokratski način. Število, kot kaže pri drugih, niti

ni tako pomembno, bolj je važna odločenost ljudi. Če bi se svetniki strinjali, bi to pomenilo samo, da dovoljujejo še eno preverjanje volje krajanov o tem, ali so za svojo občino ali ne. Tega se očitno bojijo kot hudič križa. Odmevi v Trzinu kažejo, da se zdaj še več Trzincev ogreva za svojo občino, v vodstvu KS pa so odločeni, da bodo prizadevanja za občino nadaljevali do zmage. Kakor se Trzinci poznamo, lahko že zdaj, kljub črnim oblakom, rečemo, da bomo svojo občino imeli. Svetniki so se spet zmotili. Čudno je, da se občinski može tako radi zmotijo na škodo Trzina in v dobro Domžal. Zgodbo o tem, kako so se zmotili pri predračunu obnove kulturnega doma, verjetno vsi poznamo. Kulturni dom je bil, in je še, vreča brez dna, cena njegove obnove pa bo gromozansko preseгла oceno, kakršno so na začetku v javnosti poslali občinski svetniki. Velemože na občini pa se lahko pohvalijo še z drugimi napačnimi ocenami. Soglasno so

podprli obnovo domažalskega pokopališča, ki naj bi takrat, po njihovih ocenah, veljalo kar solidnih 60 milijonov SIT. Zdaj pa so se stroški obnove povzpeli v astronomske višine - že čez 400 milijonov SIT, kar je skoraj za četrtino občinskega proračuna. S tem denarjem bi lahko zgradili 3 vrlice ali pa kupili kar 100 novih BMW-jev. Da ne govorimo, kaj vse bi lahko s tem denarjem naredili v Trzinu - najmanj bi (z izjemo obvoznice) dokončali vse občinske komunalne dolge, kar bi krepko izboljšalo življenje v Trzinu. Ljudem v občini pa je, kot kaže, bolj važen zid okrog domažalskega pokopališča! Ob takih zmotah bi bilo verjetno še bušmanom jasno, zakaj hočemo Trzinci iz občine Domžale. Kaj bomo pisali v delilno bilanco, pa je drugo vprašanje.

Urednik

STARŠI!

Najkasneje do 29. novembra 1997 lahko naročite darila za svoje malčke (v vrednosti 2.500 SIT), ki jih bo Miklavž izročil malčkom na miklavževanju 5.12.1997 v dvorani KUD v Trzinu. Darila lahko naročite v marketu Pri Jurju in v obeh trgovinah Flis.

ODSEV - glasilo KS Trzin

Glavni in odgovorni urednik:
Miro Štebe

Člani uredniškega odbora:
Stane Mesar, Jani Mušič, Jože Štih, Tone Ipavec, Urša Mandeljc, Mojca Senica, Viktorija Pečnikar - Oblak in Ruša Matan

Tehnično urejanje:
Emil Pevec

Fotografije:
Mojca Ružigaj

Lektoriranje:
Marija Lukan

Tisk:
Bavart Trading d.o.o., Ljubljana

Naklada:
1100 izvodov

Glasilo Odsev izhaja enkrat mesečno in ga dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in podjetja v Trzinu.

Po mnenju Ministrstva za kulturo Republike Slovenije št. 415 - 395/97 krajevni časopis Odsev spada med proizvode informativnega značaja iz 19. točke I. in II. člena ZK, za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov.

IZ VSEBINE:

ŽUPAN MENGEŠA JANEZ PER: OBČINA NAJ BO PRIJAZNA LJUDEM	6
ŽUPAN LUKOVICA ANASTAZIJ Ž. BURJA: DOKAZI O KORISTNOSTI LASTNE OBČINE SO	7
TONE PERŠAK: TRZIN MI JE VŠEČ, KER IMA SVOJ ZNAČAJ	10
VESTIČKE IZPOD ŽAROMETOV	17
HITROSTNA KOTALKARICA BERNARDA LAGOJA: KRIVI SO PRIJATELJI	20
TABORNIKI TUDI V TRZINU	21
NOVA PRIDOBITEV STRELSKEGA DRUŠTVA TRZIN	22
MAZAČI SO MED NAMI	24
NOVICE IZ PIANINSKEGA DRUŠTVA ONGER	25
DEZINFORMACIJSKI VRTINCI MED TRZINCI	28

Slika na naslovnici:

Pogled na južni del Trzina iz zraka. Vidna je trasa bodoče obvoznice.

(foto: Mojca)

Čemu bi iskali poti, če je ne mislimo pokazati svojim bratom?

(J. W. Goethe)

Sedem podpisov svetnikov Občinskega sveta je potrebnih, da OS o sklepih glasuje tajno. Tega načina glasovanja se sicer OS redko poslužuje, v primeru sklepanja o predlogu Trzina za samostojno občino pa se je to zgodilo. Občinski svetnik g. Tone Dragar (LDS) je predložil kar osem podpisov. Torej se je o predlogu glasovalo tajno in rezultat tajnega glasovanja je bil pričakovan (21 proti, 8 za). Torej se je OS večinsko odločil, da je proti težnjam Trzina za samostojno občino, kar je popolnoma v skladu s poslovnikom in je imel OS tolkokrat poudarjeno legitimno pravico, da tako sklene. Pri vsem tem mori le to, da nikogar ne zanima, zakaj bi Trzinci želeli na svoje, pomembnejši so pravno-formalni razlogi in spet teče vse po slaremu. Ker z veliko gotovostjo lahko rečemo, kateri so bili tisti, ki so podprli Trzinški predlog, se jim v imenu krajanov Trzina toplo zahvaljujemo. Tudi tistim ne zamerimo, ki so glasovali proti (čprav tajno), močno pa jim zamerimo, da niso pripravljeni prisluhniti našim težavam in željam in se ob tem sprašujemo: *komu služi občinska uprava s svojimi delavci, komu odgovarjajo za svoja dejanja izvoljeni svetniki OS in kaj predstavljajo za njih 4.500 krajanov Trzina?*

V tem času je bil izveden tudi Zbor krajanov, ki je bil, sorazmerno času, zelo dobro obiskan in tudi razpravljali so bili v svojih izjavah konstruktivni. Z veseljem vam sporočamo voljo udeležencev, ki so samo z dvema glasovoma proti (praktično enoglasno), podprli prizadevanja Sveta KS za samostojno občino. Vsem udeležencem zbora, kakor tudi vsem krajanom (preko 300), ki so z razumevanjem odgovorili na anketo, katero smo izpeljali v posameznih delih Trzina, se v imenu Sveta, toplo zahvaljujemo in želimo, da bi nam tudi v prihodnje ostali tako naklonjeni, tistim pa, ki so bili do naših prizadevanj malodušni in negativno narazani, pa želimo, da bi v prihodnje povedali svoje mnenje, tudi če je to negativno.

Še naprej prebirajte naše glasilo in naši boste podatke, ki vam jih bomo posredovali; zakaj in kako delamo ter zakaj želimo lastno občino in to za dobrobit vseh krajanov, ne le za peščico inluziastov.

Tone Ipavec

SVETNIKI NE BODO USTAVILI PLAZU

To bi lahko rekli po reakcijah, ki jih je slišati v Trzinu, po sklepu občinskega sveta Domžale, da ne pristanejo na začetek postopka za izdvojeitev Trzina iz občine. Svetniki so glasovali tako, kot so številni Trzinci napovedovali že vnaprej. Jasno je, da je Trzin za občino preveč donosen, da bi se mu kar tako odpovedala.

Svetnikom lahko zamerimo le to, da niso upoštevali volje Trzinčev in pristali na ponovno preverjanje, ali so krajin Trzina res za občino. Kol izbrani predstavniki občanov bi morali bolj prisluhniti svoji bazi. Težava je v tem, da imamo Trzinci v občinskem svetu le tri trzinške predstavnike, pa še ti so v občinskem svetu predvsem člani strank in morajo upoštevati strankarsko lojalnost in strankarske interese. Resnici na ljubo je treba povedati, da so se vsi trije na občini zavzemali za upoštevanje trzinške volje, vendar so pri tem imeli premalo podpore drugih strankarskih kolegov.

Ker je bilo glasovanje tajno, so po vsej verjetnosti prevladali lokalpatriotični pogledi in nekatere vnaprej objubiljene podpore s strani posameznih strank niso prišle do izraza.

To da so, kot izgovor za izid glasovanja, kakršen je bil, navajali podatke, da Trzin ne izpolnjuje 13. člena Zakona o lokalni samoupravi, se pravi, da nima zadosti prebivalcev, je le pesek v oči. V naši državi je namreč kar 55 občin, ki imajo manj kot 5.000 prebivalcev pa vseeno dobro delujejo. Večina drugih pogojev Trzin izpolnjuje več kot solidno.

Končni cilj osamosvojitve

V vodstvu KS Trzin napovedujejo, da bodo bolj nadaljevali do konca. Pri tem jim je v spodbudo skoraj soglasna podpora osamosvajanja, ki so jo izrekli krajin na zboru krajanov in večinska opredelitev za lastno občino med anketiranimi Trzinci. Ob tem pa je treba reči, da je podpora osamosvajanja precej bolj odločna v starem delu Trzina kot pa v novem. Tudi udeležba na zadnjem zboru krajanov, podobno kot na prejšnjih, je pokazala, da precej naših sokrajanov Trzin res dobesedno jemlje le za spalno naselje.

Smo res le spalno naselje

Verjamem, da je precej novih Trzinčev res preobremenjenih s svojimi službenimi obveznostmi in da večino dneva preživijo v Ljubljani in okoliških krajih. Vendar mislim, da je greh, če imajo Trzinu le za spalno naselje.

Kaj pa njihovi otroci? Ti hodijo v Trzin v šolo, tu spletajo svoja prijateljstva in druge vezi. Tu se počutijo doma in tu poganjajo korenine. Tisti, ki nimajo otrok, pa imajo lahko v našem kraju tudi prijatelje ali vsaj sorodne

duše. V Trzinu hodijo v trgovine, cerkev, tečejo ali se drugače rekreirajo. Radi bi kakšno zabavo, kulturno prireditve. Vse le potrebe se res da zadovoljiti tudi v Ljubljani, Domžalah in drugod, lahko pa bi precej želja uresničili kar v "svojem spalnem naselju". Zakaj bi izgubljali dragoceni čas? Tudi pri tistih, ki pridejo v Trzin "samo spat", je pogosto slišati: "Radi bi to, radi bi ono. To ni dobro. Tega nam manjka." Ali menite, da je dovolj, če samo opozarjaš na napake in od drugih zahtevaš, da stvari popravijo, izboljšajo, ker je to le spalno naselje?

Tudi med staroselci je precej takih, ki imajo zahtevne službe, ki imajo dela čez glavo in včasih komaj čakajo, da pridejo domov, da se vržejo v naslonjač ali pa kar v posteljo. Nekateri si tega skoraj ne morejo privoščiti. Pogledajte na primer tistih nekaj še preostalih trzinških kmotov. Pri njih je spanja presneto malo. Začuda pa v precej velikem številu pridejo na zbere krajanov. Odtirajo si dragoceni čas in pridejo, da bi vplivali na razmere v svojem, našem kraju.

Mogoče bi bilo prav, da se nad tem zamislijo tudi tisti, ki bi radi le spalno naselje. Takšno naselje je lahko urejeno, prijetno ali pa tudi nekaj povsem drugega. Lahko v njem kalijo mir predzorni dirkači, lahko ga povsem popopajo in popijejo razni mazači, njegove ulice lahko zasedejo zapiti ali zadrogirani pubertetniški, ulice lahko preplavi nesnaga iz zanemarjene kanalizacije, lahko... Možnosti je veliko, ob tem pa se ni mogoče samo obrniti na drugi bok in reči, spim, sem v spalnem naselju.

Kakor koli že, bilo bi nepošteno do tistih v "spalnem" naselju, ki jim je mar, kaj se z našim krajem dogaja, ki poznajo razmere in jih skušajo tudi izboljšati. Anketa je pokazala, da so tudi med "novimi Trzinci" v večini tisti, ki mislijo, da bi bilo prav, če bi v Trzinu imeli svojo občino.

Vse kaže, da se je plaz osamosvajanja Trzina že sprožil in da ga bodo zelo težko zaustavili.

Miro Štebe

PREDSTAVITEV ČLANOV SVETA KRAJEVNE SKUPNOSTI TRZIN

Večkrat slisimo, da krajani ne vedo, kdo jih pravzaprav zastopa v vodstvu krajevne skupnosti, kdo so člani Sveta KS in kakšne zadolžitve imajo. V trzinem svetu KS ima namreč vsak član sveta svoje področje, za katerega je zadolžen. Odločili smo se, da bomo v našem glasilu predstavili vse sedanje krajevne svetnike in njihove zadolžitve. Vsem bomo postavili enaka vprašanja.

JOŽEFA KURENT

Poklic: med. sestra - babica

Izvoljena na listi: SKD

Odgovorna pri Odboru za socialna vprašanja.

Katere naloge KS se ji trenutno zdijo najpomembnejše in odbora, ki ga vodi:

Vsekakor doseči v Trzinu občino. V okviru te bomo lažje rešili cel kup vprašanj, s katerimi se srečujem kot članica Odbora za socialna vprašanja v naši KS. Naj ugodoma povem, da je bil ta odbor ustanov-

ljen predvsem kot prostovoljna skupina za delovanje v smislu medresorske pomoči, sedaj pa se srečujem tudi z drugimi problemi, ki tarejo marsikatero Trzinca.

Takole na prvi pogled bi rekli, da je Trzin kar premožen kraj in da tu socialnih problemov sploh ni, vendar mi je bilo v tem slabem letu, odkar odbor obstaja, posredovanih že veliko prošenj za pomoč. Pri reševanju le-teh imamo precej zvezane roke, saj smo brez vira lastnih finančnih sredstev, tako da vse posredujemo naprej na naslove, na katerih bi morali foverstvo problematiko reševati po službeni dolžnosti. Dodatna težava pa je v tem, da želi večina, ki išče foverstvo pomoč, ostati anonimna, brez imen in polnih naslovov pa se pri formalnih institucijah ne da prav dosti doseči.

in spel smo pri Trzinu kot občini, kjer bi po moji presoji morali imeti več posluha za lake težave in predvsem zagotovljen denar in prostore za delovanje. Naj nazadnje predstavim še naše načrte, ki jih ima naš odbor namen izpeljati, če si bomo le uspeli izboriti dovolj finančnih sredstev in bo med Trzinici dovolj velik interes.

To so strokovna predavanja s področij:

- zdrava prehrana za starostnike in bolnike,
- starši, mladi in mamila,
- menapavza in legobe, ki jo spremljajo,
- komunikacija otrok - družina,
- alkoholizem.

načrtu imamo izvedbo praktičnega tečaja

Nega bolnika na domu v sodelovanju s Patronažno službo iz Domžal. Prav tako želimo v bodoče organizirati t.i. Uro zdravja, ko naj bi bila na razpolago patronažna sestra za brezplačno merjenje krvnega pritiska (holesterul). To so na kratko naši problemi, s katerimi se srečujemo, naši načrti in želje. Ali jih bomo realizirali ali ne, pa je predvsem odvisno od denarja, ki nam bo na razpolago.

JANE MUŠIČ

Poklic: ekonomski tehnik

Izvoljen na listi: SKD

Zadolžen za Komisijo za kulturo, vzgojo in izobraževanje, javno obveščanje in prometno varnost.

Katere se mu trenutno zdijo najpomembnejše naloge KS in komisije, ki jo vodi:

1. Urediti varno pot šolarjem, zavarovati križišče pri Zastopniku in omejiti in preprečiti nestanovanec Trzina vožnjo po šolski poti Za hrihom. Tu gre predvsem za jutranje voznike iz Mengša in okoliških krajev, ki se, da bi se izognili

gneči na glavni cesti, pešjejo kar skozi Trzin. Rešitev je čimprejšnja izgradnja obvoznice.

2. Povezati vse tri dele Trzina v celoto oz. zgraditi in urediti center, kjer bi se sreče-

vali, rekreirali, oddahnili, ... Rešitev je nova občina, v kateri bomo imeli vsaka kor več besede.

3. Ohranjanje okolja - preprečevati, da bi brezvestneži odlagali smeti v našem gozdu, večkratno organiziranje odvozov odpadkov in različne zbiralne akcije posameznih odpadkov, kol recimo stekla, za katerega pred Irgovino Mercator ni več prostora. Spomladi, ko vsi obrezujemo žive meje, bi lahko odvažali obrezane dele,...

ANTON ZUPAN

Poklic: elekromonter in komercialist, ljubiteljsko: smučarski vaditelj

Izvoljen na listi: SKD

Odgovoren za športno problematiko.

Katere se mu trenutno zdijo najpomembnejše naloge KS in komisije, ki jo vodi:

Trenutno potekajo pogajanja za obstoj brunarice, ki stoji na državnem zemljišču pri našem smučišču pri gradu Jable. Ta je stala tam že dalj časa, sedaj pa je obnovljena in nekemu to ni prav. Za obnovo se zahvaljujem vsem, ki so pomagali: g. Lapu, ga. Smrekarjevi, ki je posredovala pri Heliosu, da smo dobili barve in vsem pridnim fantom. Zavzemam se tudi za ljudi, ki so ob izgradnji nove obvoznice najbolj prizadeli in menim, da je bilo listim, ki so odločali, kje bo potekala cesta, premalo mar za prebivalce, ki živijo na tem območju.

KOMUNALCI VARČUJEJO

Zaradi vse večje porabe energije je naš planet vse bolj onesnažen. Vse več je izpušnih plinov, dima, jedrskih in drugih odpadkov ter izsekanih gozdov. V naši komunalni službi se teh ekoloških problemov vse bolj zavedajo. Da bi po svoje prispevali k zaščiti okolja, so se odločili, da bodo kar najbolj omejili porabo energije. Eden od prvih ukrepov, ki pa so ga najraje sprejeli, je bil ta, da ne praznijo več košev za smeti. Ugotovili so, da čim bolj so polni, več energije porabijo, da jih spraznijo. Sklep je jaseen kot beli dan. Polnih smetjakov niti pogledali ne bodo več! Tu ga imate! Trzin pa se duši v smeteh.

Foto: Urša

OBCINA NAJ BO PRIJAZNA LJUDEM

Zbor krajanov in anketa med skoraj 400 Trzinci sta pokazala, da je večina naših krajanov za ustanovitev lasne, trzinske občine. Med listimi, ki temu nasprotujejo, je največ takih, ki menijo, da bi bila občina za Trzin prevelik zalogaj. Da bi videli, s kakšnimi težavami se ubadajo občine, ki so se izdvojile iz nekdanje občine Domžale, smo obiskali župane novih občin Mengeš, Lukovica in Moravče in se z njimi pogovarjali o tem, kaj jim je ustanovitev njihovih občin prinesla.

Župan občine Mengeš Janez Per nam je zatrdil, da se je Mengšanom z ustanovitvijo občine uresničila stara želja.

"Ze od vsega začetka smo si prizadevali za samostojno občino, saj sta bila Mengeš in Trzin neprostoovoljno priključena k domžalski občini. Že ko sem sprejel predsednikovanje v svetu nekdanje KS Mengeš, je bila ena mojih glavnih nalog ta, da se osamosvojimo. Vse smo delali za to, da bi dobili občino. Ko smo to končno dosegli, pa nas je vseeno malo presenetilo. Zakon o lokalni samoupravi je bil takrat precej nedorečen, nedodelan. Na začetku se je pojavila vrsta nepredvidenih zadev. Je pa res, da je Mengeš nekakšna zaključena celota s 6.500 prebivalci in ima vse pogoje za samostojno delovanje - pošto, zdravstveni dom, cerkev, pokopališče, šolo, dva vrta, banke, trgovine in drugo primerno infrastrukturo. Na začetku je bilo precej problemov, saj nismo imeli niti prostorov niti ustreznih kadrov, ki bi znali delati na zahtevnih področjih. Prvi meseci so bili izjemno težavni, kasneje pa smo se pri-

lagodili in moram reči, da smo opravili veliko delo. Zelo težko je bilo, na primer, sestaviti prvi občinski proračun ko občina še ni bila kadrovsko primerno močna niti ustrezno tehnično opremljena."

Med Trzinci je večkrat slišati pomisleke, da bi v primeru, če bi postali občina, morali imeti v svoji občinski upravi več zaposlenih, da bi se razrasla občinska birokracija. Župan Janez Per nam je povedal, da imajo v men-geški občini trenutno 9 zaposlenih in ob tem poudaril, da so vsi pošteno obremenjeni z delom.

Naloge občinske uprave opravlja občinski urad, v katerem so:

- Oddelek za splošne zadeve, ki opravlja strokovne in organizacijske naloge, pomembne za delo organov občine - v njem so 3 sistemizirani in zasedena delovna mesta.
- Referat za infrastrukturo - 2 delovi mesti - trenutno je zasedeno le eno.
- Referat za družbene in društvene dejavnosti ter gospodarstvo - sistemizirani in zasedeni 2 delovni mesti
- Referat za finance in stanovanjsko gospodarstvo - sistemizirani in zasedeni 2 delovni mesti.

Mengeški župan nam je podrobneje predstavljal delo občinskega urada v svoji občini in treba je reči, da imajo vsi zaposleni dovolj zadolžitve. Poudaril pa je, da je zanj bistvo nove občine v tem, da se lokalna samouprava približa občanom.

Občani morajo čutili, da se nekdo neposredno zavzema za njihove probleme vseh vrst - da skrbi za občino kot tako, da skrbi za njen izgled in za vse spremljajoče prireditve v občini.

Sicer pa se lučji prej kot domačini odzovejo na drobne spremembe v Mengšu, ki prispevajo k urejenosti kraja, kot so: prebarvanje mostov in namestitve cvetličnih korit, postavitev reklamnih tabel, promena signalizacija s potrebnimi prometnimi znaki, postavitev oz. obnovitev avtobusnih postajališč in ureditev pokopališča.

Ob tem je treba povedati, da so Mengšani, odkar imamo svojo občino, postorili tudi celo vrsto pomembnih stvari za izboljšanje življenjskih razmer v občini. Med drugim so v nekaterih ulicah obnovili kanalizacijo in druge infrastrukturne vode, obnovili most preko Piate v Loki, trenutno gradijo novega na cesti proti Kamniku, preuredili so čistilno napravo, v načrtu imajo ureditev tržnice in sploh jim volje do dela ne manjka. Janez Per pravi, da zdaj bolje vidijo, katere stvari so najbolj nujne, čeprav za vse ni vedno dovolj

denarja. Pravi, da je imela prejšnja občina več denarja kot nova-stale, vendar so denar porabljali drugače, kot bi ga zdajšnje občine.

Mengeški župan se strinja, da je potrebno čimprej opraviti delitveno bilanco med občinami, naslednicami stare občine Domžale, čeprav meni, da Mengeš z bilanco verjetno ne bo prav veliko pridobil. Ko smo ga vprašali, kaj meni o trzinskem prizadevanju za osamosvojitve, pa nam je rekel:

"Če želite moje osebno stališče, menim, da bo potrebno v Trzinu izredno veliko energije in močne volje pri realizaciji tega zahtevnega načrta. Ko smo ponovno postavili občino, sem ponudil Trzincem, da se odločimo za skupno občino, saj sem menil, da je Trzin, predvsem stari del, bistveno bolj povezan z Mengšem kot z Domžalami. Bili smo skupna fara, pokopališče je še vedno skupno, precej Trzincev je hodilo v šolo v Mengeš. Imel sem številne sošolce iz Trzina, v starem delu kraja sem za vsako hišo celo poznal domače ime. Poznam vrsto starih Trzincev, ki so mi neskrbno odvrnili, naj se mi priključimo Trzinu."

Župan Janez Per je ob koncu pogovora Trzincem zaželel čim uspešnejša pogajanja za ustanovitev nove občine in izrazil skromen pomislek, da je morda najugodnejši trenutek žal mimo.

Miro Štebe

Foto: Alojz

DOKAZI O KORISTNOSTI LASTNE OBČINE SO

Župan občine Lukovica Anastazij Živko

ko Burja nam je, ko smo začeli pogovor, zatrčil, da v Lukovici naše probleme z osamosvajanjem bolje poznajo, kot mi mislimo. Pri tem je najbrž mislil na vzroke, ki so pripeljali Trzin do tega, da razmišljamo o lastni občini. Sicer pa nam je povedal, da pri njih sprva ljudje niso bili tako navdušeni za osamosvojitve.

"Ljudje so bili proti, saj niso vedeli, kaj bo osamosvojitve sploh prinesla. Jaz pa sem se zelo zavzemal za občino. Ves čas namreč poudarjam, da domačini lahko največ naredijo za svojo občino. Tujci jim ne bodo nikoli prinesli toliko, kot lahko naredijo sami. Ob tem pa tudi že na republiki doživeva spoznanje, da mora biti občina prijazna do ljudi. Da je ona zaradi njih, ne pa oni zaradi nje. Tudi tisti, ki so bili prej proti občini, zdaj počasi spoznavajo, da je bilo le prav, da smo se osamosvojili. Kljub temu, da smo se spopadali s težavami - še posebej velikimi takoj po osamosvojitvi, saj nismo imeli niti primernih prostorov za občino, zdaj že lahko dokazemo, da je dobro, da smo samostojna občina. Dokazi za to so in to na vseh področjih! Res je, da vsi ljudje nikoli niso z vsem zadovoljni. Nekateri pravijo asfalt ni vse, voda ni vse. To je res. Za liste, ki lože imajo, vodovod ali asfaltirana cesta ne pomenita posebno veliko, še kako veliko pa to pomeni listim, ki tega nimajo. Isto je s telefonom."

Gospod Burja je ob tem tudi zatrčil, da v njihovi občini ne poudarjajo preveč politične pripadnosti posameznikov določenim političnim strankam, poudarjajo pa gospo-

darsko funkcijo občine - tisto, kar jih združuje. Prizadevajo si, da bi kar najbolj uredili in izboljšali življenske razmere vseh na svojem območju. Med prednostne naloge so uvrstili dobre cestne povezave z asfaltiranimi cestami med vsemi naselji in zaselki. V prvem letu, ko so se osamosvojili, so asfaltirali 10 km cest, lani 8 km, letos pa spet 10 km. Prej ko so bili še v domačjski občini, so na njihovem območju letno pridobili po 300 metrov asfaltnih prevleke.

"Prizadevamo si, da bi vsem našim občanom zagotovili osnovne stvari: ceste, vodo, telefon. Upamo, da bomo tako pripomogli k temu, da bi ljudje iz hribovitih predelov ostali na svojih domačijah in da ne bi zapuščali občine. Ob tem pa poudarjam, da je družba dolžna poskrbeti tudi za šolstvo, zdravstvo, kulturo, šport - za liste osnovne stvari in pogoje za življenje, drugo pa morajo ljudje narediti sami. Pravijo sicer: pripada nam to, to, to..., vendar ni res. Vsak mora imeti zagotovljene osnovne življenske pogoje, za vse drugo pa mora poskrbeti sam. Zase ne zahtevam posebnega županskega sedeža in raznih privilegijev. Hočem biti enakovereden drugim. Sem iz tega kraja in nočem zase kaj več. Ne zahtevam niti plače, saj hočem dokazati, da se da nekaj narediti, če se hoče. Zavzemam se za poštenost, doslednost. Vemo, pri čem smo in kaj želimo narediti. To je moj način dela."

Po razširjenosti telefonskega omrežja je bila Lukovica ob osamosvojitvi med občinami v Sloveniji na predzadnjem mestu, prihodnje leto bodo, kot zatrjuje župan Burja, prvi. Telefon bodo pripeljali v vsako hišo, telefonske centrale pa bodo uredili v Lukovici, Blagovici in na Trojanah.

Občina bo v kratkem dobila svojo čistilno napravo in zbirnik odpadkov. "Smo enostavno finančno prebiskva občina, da bi lahko prenesli zahteve komunalne službe iz Domžal, ki nam ponuja svojo čistilno napravo. Razmišljamo o lastnem komunalnem podjetju, saj so cene odvoza odpadkov, vzdrževanja cest, vodovoda itn., kakršne nam postavlja domačjska komunala, previsoke, finančno nismo sposobni prenesti njihovih zahtev."

Lukovica je specifična občina, saj nima nekega izrazitega centra. Je razpotočena občina, ki pokriva razgibano območje nad dolino Črnega grabna. V njej živi v osmih krajevnih skupnostih s kar 66 naselji in zaselki, približno 4.600 ljudi, po dolini pa je razporejenih več manjših središčnih naselij, največja je

Lukovica, ob njej pa so še Prevoje, Blagovica in Krašnja. Preko celotne dolžine občine, celih 22 km, bodo v kratkem zgradili novo avtocesto Ljubljana-Maribor. Avtocesta jim bo odvzela nekaj zemljišč, hkrati pa bodo z njo nekaj tudi pridobili. V občini nimajo posebno razvite industrije, večina prebivalstva se ukvarja s kmetijstvom, vendar so bili prvi med vsemi novonastalimi občinami na območju stare občine Domžale, ki so sprejeli prostorski načrt ureditve svoje občine. V njem so med drugim predvideli ureditev več industrijskih območij, kjer bodo spet oživil obnovo podjetništvo, ki sta bila pred drugo svetovno vojno bolje razvita.

"Zdaj vemo za vsak tolar, kje je porabljen. Za prejšnjo občino tega nismo mogli reči. Govorili so nam sicer, da so k nam vlagali več kot nam je pripadalo, vendar to težko verjamemo, saj poleg naša infrastruktura ne bi smela biti v takih zameklah. Ne bi smeli biti tako nerazviti. Izkušnje iz prejšnjega obdobja kažejo, da sredstva niso bila pravilno razporejena. Zdaj imamo nad tem precej boljši nadzor. Kljub težavam, s katerimi se srečujemo, moram reči, da so plusi večji od minusov. Kar se tiče Trzina, pa sem prepričan, da imate vi drugačne probleme, kot jih imamo mi. Prav gotovo pa boste s svojo občino pridobili več, kot imate zdaj," je zaključil župan Lukovice Živko Burja.

Miro Šieba

Pogovarjali smo se še z županom Moravč. Ker je bila redakcija tega časopisa takrat že zaključena, bomo pogovor objavili v naslednji številki.

Bodimo skromni, saj pod soncem tudi ne pomenimo veliko. Večine izmed nas se čez sto let ne bo nihče spominjal. Življenje je prekratko, da bi druge dolgočasili z govorjenjem o naših malenkostnih uspehih. Raje spodbujajmo druge, naj nam spregovore o sebi.

(Dale Carnegie)

INTERVJU

VOJKO PLEVELJ: VEM VSE, PA VENDAR NIČ NE VEM

VTrzinu živi kar nekaj novinarjev. Tokrat sva pobliže spoznali gospoda Vojko Plevelja, novinarja pri Radio Slovenija. Navdušeni nad njegovo prijaznostjo in dobro voljo sva se z veseljem lotili pogovora.

Zakaj ste postali novinar?

Zato, ker sem radoveden. Ha, ha, ha, ...

Ali ste radovedni samo na enem področju ali pa vas zanima več stvari?
Pravzaprav me zanima več stvari. Od nekdanj pa me zanima predvsem to, kaj se dogaja malo dlje od domačega dvorišča.

Vaše področje je politika?

Politika je zelo širok pojem. Je vse in nič. Če vzamemo politiko v najožejšem pomenu besede, kot boj za oblast, parlament in podobno, je to le en segment. Je pa seveda ta segment prevladujoč, ker je v ključnem trenutku tudi odločujoč. Jaz se ukvarjam z zunanjo politiko oz. z dogajanjem po svetu, se pravi v naši širši okolici. Moje delo pa zajema vsa dogajanja od kulturnih, družabnih gibanj, pa do oblik uveljavljanja določenih interesov in urejanja družabnih odnosov. Praktično zajema vse od kulture do znanosti.

Poročali ste tudi iz tujine ...

Ja, enkrat sem šel za daljše časovno obdobje, malo pa sem se tudi selil. Najprej sem bil v Afriki v Nairobiju, od tam pa sem šel v Izrael. Z bližnjim vzhodom sem se veliko ukvarjal že prej, ko je bil za nas še bolj vznemirljiv. No, saj je še, ampak takrat je bil precej bolj.

Poročal sem za radio in televizijo, iz Afrike

pa tudi za časopis Delo. Takrat smo imeli še skupno dopisniško mrežo (Delo, Radio in Televizija), potem pa smo se razšli, ker so načini dela za radijske, televizijske in časopisne medije različni in se časovno prikrivajo. Za dopisnika je to precej velik zalogaj, medtem ko v tujini novinarji ne pokrivajo niti dveh medijev hkrati, kaj šele radio in televizijo, ki sta si zelo različna. V to so nas silili stroški, ker je že samo bivanje v tujini drago.

Ste hodili po terenu?

Ja, v Afriki sem imel sedež v Nairobiju, potoval pa sem po celem kontinentu.

Torej bili ste povsod, kjer se je zgodilo kaj zanimivega?

Ja. Šel sem za nosom. V listem času, to je bilo konec osemdesetih let, je bilo najpomembnejše odpravljanje režima rasnega razlikovanja v južni Afriki. To je bilo obdobje, ko so iz zapora izpustili Nelsona Mandello. Začel se je proces preureditve tedanje Afrike po sodobnih demokratičnih normah.

Ali ste bili sami v Afriki?

Ja. Kar se tiče Slovenije sem bil večinoma sam. Delal sem praktično za vse medije. V Afriki so me obiskali tudi Trzin, in sicer celotno moštvo planinske odprave na Kilimandjaro in Mount Kenjo. Uspešnost odprave smo potem proslavili s piknikom pri meni doma.

Kaj pa v Izraelu?

Tam sem bil pa edini Slovenec. Kot dopisnik sem prišel tja okoli leta 90-91, ko se je Slovenija še borila za svojo samostojnost. Drugače pa sem bil v Izraelu tudi v času Jugoslavije, ko odnosi z Izraelom niso bili dobri.

Ali bi ocenili vaše delo za nevarno?

No ja, konec koncev se ti lahko kaj zgodi tudi, ko prečkaš cesto. Stopnja nevarnosti se zmanjša s stopnjo izkušenosti. Več ko imaš izkušenj, bolje znaš oceniti razmere. Določene stvari, ki izgledajo predrzne, to sploh niso, pač pa bi lahko rekli, da so preračunljive v smislu lastne zaščite. Mnogokrat so nesreče pogojene z neizkušenostjo. Stvari je moč izvedeti tudi po ovinkih. To so pač takšna območja, kjer so redno medsebojno spri.

Ali se vam je kdaj pripetilo kaj nevarnega?

Dogajale so se najrazličnejše stvari. Da bi se počutil ogroženega, to ne. Nekajkrat pa mi je bilo vroče. Še med libanonsko državljansko vojno, ko se praktično ni vedelo, kdo na koga strelja, sem delal daljšo televizijsko reportažo. Takrat želiš dobiti informacije od vseh strani, zato da je zgodba čim bolj plasna in nepristranska. To naj bi bila težnja novinarja. V Libanonu je bilo takrat toliko milic, da sem jih težko preštel. Vsaka je imela svojo postojanko in vsaka je zahtevala svoje papirje. Podnevi je to šlo, sploh če si si zapomnil, v katerem žepu imaš ustrezne papirje, ponoči pa si se lahko kdaj tudi zmotil. Vendar pa dlje od tega, da so se "drli", ni šlo.

Vroče pa mi je postalo tudi na letalu iz Izraela v Libijo, saj državi takrat nista bila v prijateljskih odnosih. Če bi v Libiji opazili izraelsko vizo v mojem potnem listu, bi se mi verjetno ne pisalo nič dobrega. Preostalo mi ni nič drugega kot "preureditev" uradnega dokumenta. Vizo sem pač iztrgal iz polnega lista. Da bi se izognil podobnim nevedečnostim, sem imel kasneje dva polna lista ter vize na posebnih listih in ne v potnem listu.

Vendar bili ste izkušeni?

O ja, seveda. Zelo resno sem začel delati že med študijem novinarstva in sicer na televiziji v zunanje-političnem uredništvu. Kasneje sem se tam zaposlil in veliko hodil po svetu. Največ po Bližnjem vzhodu in državah v naši sosesčini: Grčija, Turčija, ... Praktično ni celine, kjer ne bi bil in na takšen ali drugačen način o tem pisal-delal reportaž.

Teh izkušenj je bilo kar dosti. Bil pa sem tudi urednik v zunanje-političnem uredništvu TV Slovenija. Vedno me je zanimalo

Vojko Plevelj in snemalec Mišo Čadež med snemanjem ena od številnih oddaj o Bližnjem vzhodu v Jeruzalemu

širše okolje, v katerem živimo, še posebno zato, ker sem mnenja, da smo Slovenci zelo zaprti in se bojimo raznih preprih. Ti so včasih koristni, res pa je, da moraš biti na njih pripravljen. Tega pri nas manjka, še posebno sedaj, ko se toliko ukvarjamo z notranjimi zadevami in niti ne vidimo, kaj se dogaja po svetu.

Kaj pa dopisništvo iz tujine?

Ne, ne. Dopisniška mreža teče normalno naprej. Je pa tako, da domači dogodki, ki so se upravičeno namnožili in so za nas seveda bolj zanimivi, izpodrivajo vedenje o širši okolici in pravzaprav pozabljamo zakaj v končnem smislu gre. Stalna dopisniška mesta pa spremljajo seveda tudi finančne težave. Stroški bivanja so visoki, poleg tega pa stane tudi tehnična oprema. Cena neposrednega javljanja gre v tisoče dolarjev. Včasih smo se temu izognili s telefonskimi linijami, danes pa na to gledajo kot na tehnično zaostlost.

Kakšna je bila pot do informacij? Ali ste se lahko zanesli na pomoč domačinov?

V vsaki državi imale uradne vire informacij, na katere se lahko opreš kot na osnovo. Te so vedno naravnane v interesu države. V vsaki državi si ustvariš tudi svoj krog ljudi, poznanstev in raznih uslanov. Ker tam živíš in tudi lažje razumeš dogajanje, kot če bi pisal-dela doma. Meni je bilo vedno grozljivo pisati o državi, kjer še nisem bil. Dokler nimaš osebnega vtisa, je to zelo težko. Dosti lažje je razumeti določene tokove, način razmišljanja, okolje, in tudi lažje predvidiš dogodke in reakcije nanje, če si tam prisoten.

Zakaj niste več dopisnik?

Zdaj delam na radiu in občasno še polujem, odvisno od denarja.

Zakaj ste pravzaprav opustili dopisništvo?

To povleče za seboj tudi zasebno življenje. Ko si mlad, je lažje. Starejši ko si, več imaš otrok. To praktično pomeni službo 24 ur dnevno in vsi se morajo temu prilagajati, kar konec koncev ni brez naporov ne za dopisnika ne za njegovo družino. Počasi si zaželiš tudi malo drugačnega ritma življenja. Kar še ne pomeni, da ne greš ven, le živíš ne tam. Ob delovnih problemih v tujini imaš tudi zasebne. Moraš si poiskati stanovanje, otrokom poiskati ustrezno šolo, kar ni tako preprosto, še posebno če se seliš. V določenem trenutku nimaš več želje ločiti se tega.

Ali vas je vaša družina spremljala?

Ja, seveda. Šli so z mano v Nairobiju in Izraelu.

Koliko časa pa ste bili tam?

Vsega skupaj pet let. Potem pa se je lako ohmilo, ljudi s šolami, da se je bilo najbolje vrniti. Vračanja namreč niso prijelna in preprosta. Naše okolje zna biti včasih zelo težavno in nima prelihanega razumevanja za povratnike. To je sicer odvisno od posameznika, vendar ni vedno prednost, čeprav bi to lahko bila.

Koliko tujih jezikov govorite?

Vojko Pleveč v pogovoru s turškim predsednikom Sulejmanom Demirelom v Ankarji

Aktivno dva - angleško in francosko. Drugače pa se človek nateze vseh jezikov vsaj toliko, da ko odpreš časopis, veš, kje je športna stran. Ha, ha, ha ... Jeziki so si v bistvu zelo podobni. Večji problem so za nas eksotični jeziki kot sta arabščina in hebrejščina. Je pa res, da nisem naletel na državo, kjer se vsaj za silo ne bi govorilo angleško.

Gospod Vojko nama je še povedal, da je sicer rojen v Šiški, vendar pa je v Trzinu že 20 let. Nanj ga vežejo sami lepi spomini. Meni, da je naš največji problem vsakodnevni zamašek na cesti, ki nas povezuje z Ljubljano.

Zaupaj nama je še, da mu je časopis Odsev zelo všeč in meni, da je potreben in tudi koristen za premagovanje odtujenosti krajanov novega in starega dela Trzina.

Moja Senica
Urša Mandeljc

INDUSTRIJSKA CONA BO LE DOBILA VEČ VODE

Čeprav so nam med nedavnim intervjujem predstavniki Komunalnega podjetja, na naše začudenje, zatirjali, da so vodovodne cevi s širšim premerom že speljane od črpalnice na domžalskem polju do banke v Trzinu, so "komunalci" šele v teh dneh položili večje vodovodne cevi od Mengeške ceste preko območja, kjer naj bi zrasel novi center Trzina, do Pšate. Upamo, da bodo večje cevi pripeljale vodo do banke do fakral, ko bodo na tistem območju gradili štiripasovnico. Od banke naj bi namreč večje vodovodne cevi speljali v industrijsko cono v svežnju drugih del pri obnovi ceste M-10. Upamo, da v Komunalnem podjetju zdaj le vedo, do kam so potegnili vodovod, neuradno pa smo tudi slišali, da so se šele v zadnjem hipu spom-

nili, da bodo v kratkem na območju bodočega centra Trzina zaročneli gradbeni stroji, in da bi bilo prav, da vodovoda ne bi speljali prav tam, kjer bodo v naslednjih mesecih kopali temelje za nove hiše. Vodovodna cev naj bi bila zdaj zakopana tam, kjer ne bo motila prihodnjih gradbenih del.

Foto: Miro

DELA NA OBMOCJU T-12 STEKLA

Pred dnevi so vozniki, ki so se v kolonah cijazili proti Ljubljani ali pa so se vračali domov, na območju poseke pred industrijsko cono že lahko videli bager in druge gradbene stroje, s katerimi so začeli urejati dostope do prostora, kjer naj bi v prihodnjih mesecih zrastle bencinska črpalna. Investitorji so nam sporočili, da so dobili vso potrebno gradbeno dokumentacijo, tudi gradbeno dovoljenje, in da so že prižgali zeleno luč za postopno urejanje vmesnega območja med novim Trzinom in industrijsko cono, ki ga urbanisti in drugi strokovnjaki zdaj imenujejo T-12. V prvi fazi bodo zgradili bencinsko črpalno, v naslednjem obdobju pa pride na vrsto prepotrebna povezovalna cesta med obema naseljenjama. Njena ureditev naj bi se pokrivala z ureditvijo obvoznice okoli Trzina.

TONE PERŠAK: TRZIN MI JE VŠEČ, KER IMA SVOJ ZNAČAJ

V prejšnji številki smo objavili začetek pogovora z našim sokrajanom, predsednikom Demokratske stranke Slovenije, Tonetom Peršakom. Trzinici ga v glavnem bolj poznamo kot politika, malo manj pa vemo o njegovem življenju, zato tokrat objavljamo še drugi del pogovora, v katerem se nam je Tone Peršak nekoliko predstavil tudi po tej strani.

otrošiva, zato sem tudi šel študirat primerjalno književnost. Že v osnovni šoli sem pisal pesmice in podobne stvari, pisal sem tudi v srednji šoli, kjer smo imeli šolsko glasilo, sodeloval pa sem tudi z eno od revij v Murski Soboti. Kot študent pa sem že začel pisati resneje.

Od vsega začetka sem pisal čisto literaturo in hkrati tudi publicistiko. Do zdaj sem izdal 9 knjig, od tega 3 romane, 2 knjigi novel, potem pa tri knjige gledališke in politične publicistike. Prav zdaj je izšla knjiga politične publicistike Slovenija čez 20 let. Poleg tega so publikli predstavili že tudi nekaj mojih iger. Na televiziji so uprizorili dve moji televizijski igri, na radiu so predvajali 8 ali devet mojih radijskih iger, pred leti pa so uprizorili tudi mojo gledališko komedijo. Največ pozornosti je pritegnila komedija Podnajemaiki, ki so jo na televiziji predvajali kar dvakrat. Bila je zelo dobro narejena, dobra pa je bila tudi igralska zasedba, zato je nalelela na dokaj dober odziv.

Kot član Društva pisateljev Slovenije ste zakorakali v slovensko politiko.

Nekaj časa sem bil v vodstvu Društva in takrat sem se začel intenzivneje ukvarjati s problematiko centralizma. Kot predstavnik DPS-ja sem prišel v ustavno komisijo pri tedanji skupščini, v kateri smo pripravili stališča od zveznih amandmajev, s katerimi je Slovenija že takrat parirala Beogradu, pripravili pa smo tudi amandmaje k republiški ustavi, ki so bili sprejeti leta 1989 in so omogočili prve večstrankarske volitve.

Tone Peršak se je v tistem času vse bolj uveljavljal med slovenskimi intelektualci, ki so se zavzemali za osamosvojitve Slovenije, za večstrankarski sistem in demokracijo. Ta prizadevanja so ga pripeljala na čelo Demokratične stranke Slovenije. Zanimalo pa nas je tudi, kdaj je prišel v Trzin in kako gleda na življenje v našem kraju.

V Trzin sem prišel pred 9 leti. Zdaj z ženo in dvema otrokoma, štirinajstletno hčerko in enajstletnim sinom, živim v hiši v Kidričevi

ulici. Na Trzin gledam, bi rekel, zelo pozitivno. Kot sem že rekel, tudi sam izhajam s podeželja in tudi žena si je vedno želela živeti v hiši - ne v bloku. Čeprav smo v Ljubljani živeli v bloku. Sama lokacija Trzina je taka, da nam daje malo podeželskega občutenja in utripa, hkrati pa je naselje tako blizu Ljubljani, da je la hitro dosegljiva. Po drugi strani pa ima Trzin tudi nek svoj čar. Ima nek karakter, mogoče zaradi svoje zgodovine. Vedno se mi zdi dobro živeti v kraju, ki ima nek, jaz bi temu rekel značaj, in o kraju lahko kaj poveš. Novo naselje ima sicer nekakšen spalni značaj, vendar ima kraj kot celota le nek svoj izraz in se z njim lahko identificiraš. Seveda pa ima Trzin tudi svoje probleme, še največ jih je prineslo hitro širjenje naselja. Vsi deli naselja niso tako organsko povezani v celoto, zato se prav zdaj ukvarjamo s temi povezavami in ureditvijo centra.

Sodelujete tudi pri delu krajevnne skupnosti?

Seveda. V zdajšnjem mandatu, od leta 1994, sem v občinskem svetu, zato sem vabljen na seje sveta KS in s KS tudi drugače sodelujem, v prejšnjem mandatu pa so me občasno vabili na pogovore in k sodelovanju. Ker sem politik, mislim, da je dobro, da spoznavam življenje svojega okolja na vseh ravneh in da sodelujem tudi pri reševanju posameznih problemov kraja in občine.

Menite, da bo Trzin samostojna občina?

Mislim, da bo Trzin slej ko prej poslal občina. Kot poslanec v parlamentu sem se zavzemal, da bi odločitev prepustili bolj prebivalstva v posameznem okolju. Ko smo sprejemali zakon o lokalni samoupravi, sem se trudil, da bi vanj vnesli tudi možnost izjemnih razlogov za ustanavljanje občin - to je zgodovinske, gospodarske in razne druge pogoje. Mislim, da bi bilo prav, da bi v Trzinu omogočili še eno preverjanje volje krajanov glede tega. Na prvem referendumu je bila velika zmeda okrog tega. Ljudje, ne samo v Trzinu, ampak tudi drugje v Sloveniji, enostavno niso vedeli, kaj naj bi to prineslo in so se pač odločali pod različnimi vplivi. Mislim, da bi bilo zdaj, ko so stvari bolj jasne, prav, da omogočimo še eno preverjanje volje. Kar se tiče Trzina, pa menim, da je naselje že

Rodil sem se leta 1947 na Štajerskem, v Slovenskih goricah, predelu, ki je v Sloveniji že po tradiciji med najbolj zaostalimi. V mladosti sva se z materjo veliko selila. Hodil sem v pet različnih osnovnih šol, najdalj pa sva živel v Spodnjih Ivanjih. Tam je bolj znana sosednja vas Negova, kjer je živel Ivan Kramberger. S 13 leti sem bil pasir pri nekem kmetu, po končani osnovni šoli sem obiskoval srednjo šolo v Murski Soboti, nato pa sem šel na fakulteto v Ljubljano. Študiral sem primerjalno književnost in literarno teorijo, v četrtem letu pa sem šel še na AGFT, tako da sem najprej diplomiral iz režije, potem pa še na Filozofski fakulteti iz primerjalne književnosti.

Režiral sem v glavnem v gledališču, delal pa sem tudi filmske in televizijske režije. Kot gledališki režiser sem deloval praktično v vseh slovenskih gledališčih, nekaj pa tudi v drugih takratnih jugoslovanskih republikah. V Sarajevu sem bil celo dve leti in pol v službi.

Že tam sem začutil probleme, ki so kasneje pripeljali do razpada Jugoslavije. Izredno veliko sem se pogovarjal z ljudmi iz gledališča in intelektualci, in že v tistih časih, od leta 1975 do 1978, sem bil prepričan, da bodo problemi, ki so bili takrat še prikriti, izbruhnili na plan, ko bo uplahnila moč partije in avtoritete, ki jo je imel Tito, ne bo več. Takrat smo se glede tega precej prepirali, mnogi tega enostavno niso verjeli, vendar se je kasneje vse uresničilo.

Ves čas ste tudi pisali.

Pisal sem že vse od začetka. Pisateljska orientacija me spremlja tako rekoč že od

neka zaokrožena celota in da počasi dobiva vse potrebne pogoje za samostojno življenje, tako da bo prej ali kasneje prav gotovo postal občina.

Živite v Kidričevi ulici. Mislite, da ste prebivalci te ulice dobro povezani med seboj?

Naša ulica bi bila lahko povezana še bolj. Res je, da se povezujemo med seboj bolj po prijateljski ravni. Naša ulica je že tako velika, da je pravzaprav že kar kot nekakšna velika vas, vsaj za slovenske razmere. Zato menim, da bi bilo glede reševanja nekaterih skupnih problemov dobro, da bi se še bolj povezovali. Tu mislim na primer skupinska televizijska antena, za kar sem se pred leti precej trudil, pa ureditev problema zaklonskega na koncu ulice, kar pa je že problem celotnega Trzina, ne le naše ulice. Dobro bi bilo, da bi bolj stopili skupaj glede urejanja same ulice in njene okolice, potoka na primer. Nekaj smo poskušali, nekatere stvari smo hoteli urediti z ustanavljanjem ulične skupnosti, vendar poznamo kup stvari, ki bi jih morali rešiti.

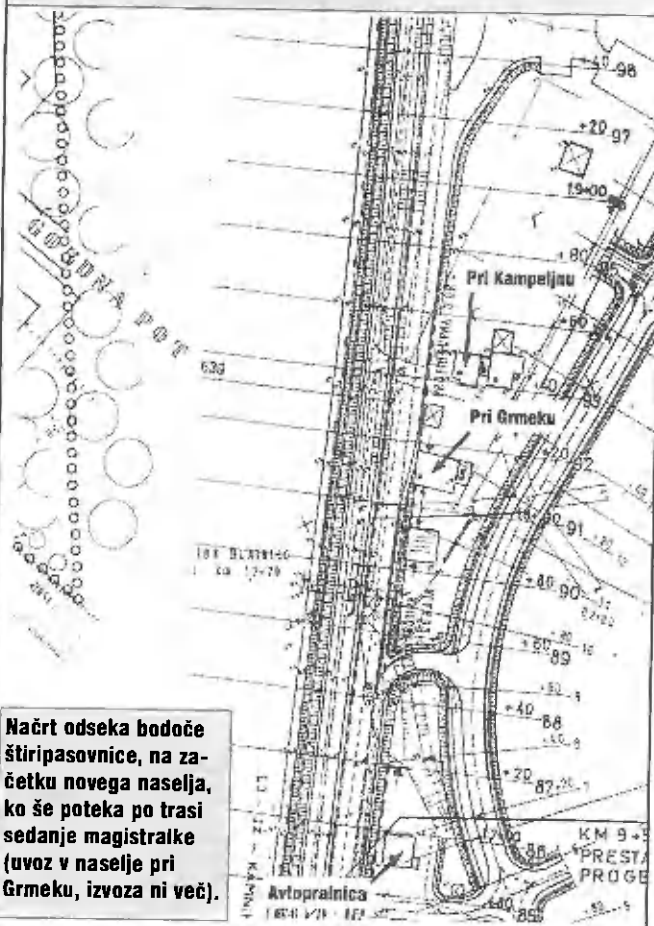
Na primer problemi z ograjami, nadstreški, lopami za vrtno orodje in ulami, pa problem parkirnih mest, saj ima veliko družin po dva avtomobila, ki so jih zdaj zaradi premajhnih garaž prisiljeni parkirati na pločniku.

Tone Peršak je zanimiv sogovornik in nam je v pogovoru predstavil še celo vrsto zanimivih pogledov. Mogače bomo o tem pisali še kdaj drugič.

Miro Štebe

Kaže, da bo Trzin končno le dobil obvoznico. Čeprav so njeno gradnjo že večkrat napovedovali in nato začetek del iz leta v leto, iz meseca v mesec prelajali, naj bi 17. novembra le slavnostno podpisali pogodbo z izvajalcem, podjelnem SCT, o obnovi magistralne ceste M-10 skozi Trzin. Pogodba naj bi določala, da bo sanacija končana v 14 mesecih, kar pomeni, da naj bi bile konec prihodnjega leta oz. v začetku leta 1999 prometne težave Trzina rešene. Izvajalci naj bi takoj po podpisu začeli z deli od meje z občino Bežigrad proti naselju. Železniško progo naj bi prestavili za par deset metrov

ČEZ DOBRO LETO KONEC PROMETNIH TEŽAV?

Načrt odseka bodoče štiripasovnice, na začetku novega naselja, ko še poteka po trasi sedanje magistralke (uvoz v naselje pri Grmeku, izvoza ni več).

južneje, na travnike, po njeni sedanji trasi pa naj bi speljali še dva vozna pasova ceste, tako da bi magistralko spremenili v štiripasovnico, kar bo precej povečalo njeno "preločnost". Malo od avtopralnice in Baron bara se bo štiripasovnica ločila od sedanje trase magistralke in bo nekako po sedanji železniške proge obšla naselje, v neposredni bližini Trojanškovihi (v bližini gasilskega doma) pa bo prečkala polja in travnike in se nekako pri sedanji Kržišnikovi hiši, (ki jo bodo podrli), vrnila na sedanjo traso magistralne ceste M-10. Ob štiripasovnici bodo uredili pešpot, vzdolž celotne trase pa bodo uredili tudi kolesarsko stezo.

Na obvoznici bodo tri križišča. Če gledamo z

domžalske strani, bo prvo na sedanjih kmetijskih površinah nedaleč od gasilskega doma, kjer se bo na štiripasovnico navezovala cesta iz Mengša, drugo bo nekoliko južneje od križišča z uvozom v novo naselje, tretje pa tam, kjer je že sedanje križišče z uvozom v industrijsko cono. Uvoz v novo naselje pri avtopralnici bo ukinjen, malo za avtopralnico pa bo nov uvoz v naselje, vendar bo samo enosmeren, lako da se bo lam v naselje lahko samo pripeljalo, ne pa le-tega ljudi zapustilo. Nekaj deset metrov za tem pa bo uvoz v k novi bencinski črpaliki, ki bo stala pred industrijsko cono.

ŽIVINO SMO IZVAŽALI NA MALTO, V ITALIJO IN DRUGAM

Ena najlepših in najmogočnejših starih hiš v Trzinu je stara Tajčarjeva hiša nasproti "kasarne" pri Štefetu. Gospodar hiše in posesti je zdaj Rajko Kmetič, član rodbine, ki se lahko pohvali z najdaljšo neprekinjeno tradicijo mesarstva v Trzinu. Rajko, ki je po poklicu tudi mesar, je bil sprva mesar v domači mesnici, leta 1959 pa se je zaposlil pri Emoni kot referent nabave. S tem je pravzaprav nadaljeval drugo tradicijo, saj sta bila tudi njegov oče in že prej ded trgovec z živino. Ker že najstarejše kronike Trzina poročajo, da so bili Trzinci tudi dobri trgovci z živino in pa mešetarji, smo želeli zvedeti tudi kaj več o tej dejavnosti. Ob tem je treba povedati, da je po naših podatkih mešetarstvo v Trzinu že izumrlo - to so bili posredniki pri nakupih živine, o trgovanju z živino pa nam je Rajko lahko povedal takorekoč iz prve roke

otrok, od tega 5 fantov in 6 deklet. Poročil se je v Radomlje, kjer je mama najprej imela mesarijo. Polem sta se preselila na Rodico, nazadnje pa je od brata Franceta odkupil hišo z mesnico pri Herletu v zgornjem delu Trzina. Midva s sestro Vero sva se že rodila v Trzinu, drugi starejši otroci pa še v Radomljah in na Rodici.

Mesnico "Pri Herletu" je prevzela mama, oče pa je ves čas trgoval z živino. Leta 1937 je podedoval to hišo, Tajčarjevo domaćijo, hkrati s hišo pa je podedoval tudi 80.000 takratnih dinarjev dolga. To je bilo toliko denarja, da bi lahko kupil dve laki kmetiji. Dober konj je bil takrat vreden 3.000 dinarjev. Dolg je bilo treba izplačati pri banki, kajti njegov oče se je zadolžil, da je dvema sinovima plačal odhod in kasneje vrnitev iz Amerike.

Po živino v Vojvodino in Srbijo

Živino je nakupoval največ po Vojvodini in Srbiji, od koder jo je z vagoni pošiljal v Slovenijo. Največ je vozil v Kranj, kjer je bil vsak ponedeljek živinski sejem. Vsak teden je tja običajno pripeljal po en vagon goveda in en vagon prašičev, se pravi po 20 glav živine in po 50 prašičev. Po en vagon prašičev, včasih pa tudi goveda, pa je pošiljal tudi v Ljubljano. Ob tem je tudi izvažal: govedo na Malto, v Italijo in na Dunaj, zaklane prašiče oziroma svinjske polovice pa na Češko. Klali so večinoma v Ljubljani. Tam so na primer zaklali po 150 prašičev in jih v hladilnih vagonih poslali na Češko.

Trzinci pa se spominjajo, da so včasih tudi v Trzin, na železniško postajo pripeljali večje črede živali.

Za trzinske potrebe sicer ni bilo treba posebno dosti mesa: po eno govedo, dva prašiča in dva teleta na teden, pa je bilo dosti, vendar so v Trzin včasih pripeljali tudi več živine in prašičev. Tako so na primer pripeljali vagon prašičev in jih nato od postaje kar peš gnali k ogradam pri mesariji pri Herletu. Prašiče so potem klali doma ali pa so jih prodajali okoliškim mesarjem. Govedo pa so običajno s postaje gonili v hleve pri tej, Tajčarjevi domaćiji. Ob tem pa so tam zbirali tudi živino, ki so jo kupovali po okoliških vaseh, še največ na Moravškem. Ko so nabrali zadosti živali, pa so jih naložili na vlak in jih odpeljali h kupcem.

Na Malto so živino pošiljali z ladjami iz reškega pristanišča. Tam se je zbralo po več trgovcev, običajno kakih 20, in vsak je prispeval določeno količino govedi. To je bilo odvisno od velikosti pošiljk, ki jih je določila država. En trgovec je lahko prispeval toliko glav, drugi toliko, tretji pa toliko.

Urad kar v gostišču

Vaš oče je bil precej markantna oseba. Precej starih Trzincev se ga še spominja v nepogrešljivem zelenem hubertusu, s širokokrajnim klobukom in z obvezno cigaro v ustih. Bil je postaven, visok, z lepo urejenimi brki in na stara leta s snežno belimi lasmi. Pravijo, da je imel v ljubljanski gostilni Pri Slamiču kar svoj kot, kjer se ga je najlažje dobilo.

Ja, tisto je bilo pa v Evropi in še prej pri Mikliču, tam nasproti železniške postaje. Takrat je bilo zmeraj treba kaj, ali telefonirati ali pa poslati telegram. Ker v tistih

časih telefonov ni bilo toliko kot zdaj po vseh vaseh, je dal trgovcem v Vojvodini kar telefonsko številko tistega gostišča, tako da je tam čakal na poziv ali pa je od tam klical po terenu. Tam je imel takorekoč svoj urad.

V tistem času pa je vaša mama vodila mesnico v Trzinu. Pravijo, da je Kmetičeva oziroma Herletova mesnica najstarejša v Trzinu.

Lahko bi rekel, da ima naša mesnica res najdaljšo tradicijo neprekinjenega delovanja, ampak to zato, ker mama izhaja iz družine Metnih, ki so imeli mesnico že prej.

Mama se je izučila doma pri svojih, pri Metnih, potem pa je šlo to tako rekoč iz roda v rod. Moja mama je bila takrat, ko je še vodila mesnico, edina izučena mesarka v Jugoslaviji. Z

mesarstvom so se sicer ukvarjale tudi nekatere druge ženske, vendar je bila moja mama edina izučena za mesarko. Edina je imela učno dobo in vse potrebne papirje kot mesarka in kot obrtnica. Kasneje se je za mesarko izučila tudi moja sestra Mici. Za mesarja pa sva se izučila tudi midva z bratom Mihom. Dalj časa sem mesnico vodil jaz, med okupacijo sem bil kar sam, kasneje, tam nekje okrog 55. leta, pa je mesnico prevzel brat Miha, nasledil ga je njegov sin Miha, zdaj pa mesnico vodi Maleja, Miha pa ima svojo mesnico v Ljubljani.

V Trzinu je bilo veliko mesnic

Včasih je bilo v Trzinu veliko mesnic. Pred drugo svetovno vojno je bila tako mesarija pri nas, imeli pa so jo tudi pri Ogru, pa pri Jurju, pa še pri Metnem. Še prej jih je bilo, kot se spominjam iz pripovedovanja mame in očeta, še več. Vendar pa so v tistih mesarijah doma samo klali, meso pa so prodajali

drugod. Z mesom so se vozili kar okrog in iskali kupce. Take mesarije so bile pri Tomažiču, pa tu, pri Tajčarju, in pri Bramarju ...

Spominim se še, kako smo sprva imeli še leseno mesnico. Mesarija je bila iz lesenih tramov. Že pred drugo svetovno vojno pa smo mesnico in klavnico obnovili in naredili tako, kot mora biti, da ustreza potrebnim higienskimi pogojem - sem sodijo

Kmetičeva mama s sinovoma Mihiom in Rajkoma

led, tako da je meso lahko brez posledic prestalo po par dni vožnje.

Se spominjate še kaj iz življenja starega Trzina?

Če se niso topli, ni bilo veselice! Ha, ha, ha, ... Pa še tako je bilo. Tu nekje, pri mostu prek Pšate, pri Gregcu, je bila meja. Tisti na tej strani so bili "la spodni", tisti na drugi pa "la gornji", pa so se topli ljudi med sabo. No, ampak ko sem jaz "rasel gor", je bilo tega že vse manj, prej pa je bilo drugače. V mojem času so se še malo slepi, predvsem starejša generacija, ampak kaj hujšega ni bilo.

S čim pa ste se ukvarjali ob prostem času?

Prav dosti prostega časa ravno ni bilo. Ampak nogomet smo pa igrali. Ni bilo kaj hujšega, vendar medkrajne tekme pa smo že imeli, z Loko ali pa Domžalami na primer. Vendar takrat nismo imeli kakšne posebne opreme. Igrali smo kar v svojih, navadnih čevljih. Ko si šel po tekmi domov, pa so ti podplati zazijali. Rad sem

imel tudi smučanje. Hodili smo na Doheno. Samo takrat ni bilo tako kot zdaj, saj smo morali vse "prešlamfati", da smo se potem spustili v dolino. Drsalci smo pri Jablah, kasneje pa tudi pri Mirji. Ko sem bil še manjši in je še delovalo športno društvo Sokol, pa sem bil tudi okrajni prvak v športnem mnogoboju - v orodni telovadbi, skoku v daljino in v višino, v teku in podobno.

Večino časa ste preživel v zgornjem delu Trzina pri Herletu?

Ja, tu, k Tajčarju, sem prihajal zelo redko. Včasih sem prišel z očetom, še zlasti takrat, ko so zorele vrtno jagode, drugače pa me

celo stara mama ni spoznala in me je vprašala "Čigav pa si ti?" Odgovoril sem ji, da od Tajčarjevega Miha. Njega je pa že poznala, ha, ha, ...

Zdaj ste pa v tej hiši, v spodnjem delu Trzina. Ali kaj več veste o njeni zgodovini in mogoče tudi, zakaj se reče pri Tajčarju?

Tega pa ne vem dosti. Pri Tajčarju naj bi pomenilo pri Dojčerju, se pravi pri Nemcu. Od kod naj bi to prišlo, ne vem. Vem tudi, da se je tako tu, kot pri Herletu, reklo tudi pri Vahtarju in da so se povsod pisali pri Kmetiču in da so bili vsaj daljna žlahta. Kar se te hiše tiče, nad vrati je v kamen vklešana letnica 1882, je pa morala tu že prej stati hiša. Ko smo v hiši prezidavali in sem kopal v tla, sem meter pod tlemi še naletel na neke druge temelje, pa tudi pod sedanjostjo so starejši temelji neke druge peči. Verjetno pa je bila tudi neka povezava s sosednjo "kasarno". Ko sem kopal za vodovod, sem meter pod površino naletel na ostanek nekašnega lesenega poda, ki je zazudarjal po konjih. Ti ostanki so še pod

zemljo, ne vem pa, kaj naj bi pomenili. Drugače pa o zgodovini te hiše ne vem prav dosti.

Miro Šlebe

keramične ploščice, kavliji za obešanje mesa iz nerjavečega jekla itn. Prav zaradi tega je bila naša mesnica po vojni sprva edina v Trzinu, ki je še lahko delovala. Leseno mesnico, ki je pri Herletu stala kar na dvorišču, pa smo prodali Irizerju. Kar na hladnih smo jo zvalili do križišča ob gasilskem domu, kjer je stala še precej časa kot frizerski salon.

Iz prejšnjih časov se tudi še spominjam, kako smo za ohranjanje svežega mesa na bajerju lomili led. Največkrat je led sekal Arhiv oziroma Joščev ... s svojo tovarnišjo, po trije furmani, pa so ga s konji vozili v mesnico. Pravo ledenico so prvi imeli pri Tomažiču. Led so rabili tudi za prevoz mesa na železnici. Vagoni so imeli na vsaki strani in pod streho posebne komore za

KIVIJ BOGATO OBRODIJO TUDI V TRZINU

Ko smo v prejšnji številki objavili sliko o nenavadno dolgih bučkah, ki so zrastle v Trzinu, se je na nas obrnilo več Trzinčanov, ki

so nas veselo seznanjali, da pri njih bogato rodi kivi. Saj poznate tiste kosmate sadeže s sočnim in okusnim zelenim mesom in črnimi pečkami, ki so ga k nam uvozili iz Nove Zelandije? Velika večina ljudi je sprva mislila, da gre za južni sadež, kot kaže, pa mu dobro prija tudi naše podnebje. Sadike kivi jev ali aktinij, kot jim učeno rečejo, so podobne ovjalkam, saj se odlično razrastejo po ograjah, pergolah in podobnem. Imajo dokaj goste temno zelene liste in lahko dajo kar gosto senco, ko pa še obrodijo, pa razveselijo vsakega vrtničarja. Na naši sliki so kiviji, ki so zrastle na vrtu Milana Kuteršina o katerem

smo pisali v prejšnji številki. Pravijo, da bodo obrali več 10 kg sočnih sadežev. O zelo bogati letini so nas obvestili tudi iz družine Francita Mušiča, do bro bero kosmatih sadežev pa so imeli tudi pri neki družini iz novega naselja.

ANKETA - SVETI MIKLAVŽ

Bilo je nekako pred tisoč petsto leti v deželi Likiji v Mali Aziji. Ob morski obali je sedel star ribič Jakob s svojo ženo Apolonijo in krpal ribiške mreže. Jakob in žena sta se pogovarjala, da je tamkajšnji duhovnik Miklavž pravi svetnik. Zelo strogo se posti in tudi zelo pobožen je. Ljudje govorijo, da ga bodo izvolili za škofa. Miklavž se je temu upiral, a ljudi ni mogel prepričati. Postal je škof v mestu Miri. Tudi kot škof je živel sveto, molil, se postil in pomagal revežem. Ob večerih se je ogmil v star plašč, da ga ne bi nihče spoznal, in hodil po mestu, da bi videl, kaj delajo njegovi verniki. Če je naletel na kako revno hišo, je na skrivaj položil na okno sadje in drugo hrano. Ko je umrl, je vse mesto jokalo, ko so ga nesli na pokopališče. Kasneje so njegovo telo prenesli v mesto Bari, kjer še danes počiva v cerkvi, ki mu je posvečena.

Še danes je povsod, kjer žive ljudje z dobrim in usmiljenim srcem, z njimi sv. Miklavž

Trzinice smo tokrat spraševali, kdo je sv. Miklavž, kakšna darila jim nosi in kaj menijo o miklavževanju.

LOJZEK in MARTIN:

Martin: Ne vem, kdo je sv. Miklavž. Rad bi, da mi prinese preprogo z avtoslezo, ampak drugačno kot jo že imam, pa avtočke, sladkarije in garažo, ki sem jo že imel, pa se je polomila. Napisal mu bom pismo in ga dal na okno, da ga bo sv. Miklavž vzel.

Lojzek: Tist', ki prinese darila. Pisal mu bom pismo, da mi prinese avtočka. Pismo bom dal kar na moje kolo v garažo.

MOJCA JAPEL:

Vse stare tradicije bi morali obnavljati. Otroci bi morali za Miklavža dobiti samo par fig, jabolk in orehov, kot je bilo včasih. Zdaj pa je vsega preveč. Jaz mislim tako kjer imajo, naj dajo, kjer nimajo, pa naj drugi dajo. Zbira naj se za tiste, ki nimajo, ne pa tako kot zdaj, da dajo tistim, ki že imajo, revež pa še zmeraj ostane revež.

KATJA LIMPEL in PRIMOŽ NOVAK:

Seveda veva, kdo je sv. Miklavž: no, majčkeno pozna njegovo zgodovino. Vsako leto pričakujeva, da nama bo kaj prinesel: bombone, suhe fige, tako kot vsako leto.

Da bi za Miklavža dobila kakšna večja darila, to ne. Včasih teta kupi copate, drugače pa vsi dobimo samo sadje in bombone. Piševa mu nikoli, ker sam ve, da mora prinesli, pripraviva pa mu krožnik.

MAJA PELAN

(osnovnošolka): Miklavž sta mami in oči. Če mi bo kaj prinesel, ne vem, ker mu še nisem pisala. Ko bo čas za to, mu bom napisala pismo in ga dala na okno ter mu nastavila pehar in nogavico. Od Miklavža pa si želim igrice Sega, ki jo priključiš na televizijo.

ADA VENGUST:

Hočem, da mi Miklavž prinese punčko, sladkarije in še kaj. Darila mi prinese kar na tla. Še prej mu napisem pismo in ga dam na mizo, potem pa pride ponoči in ga vzame.

DANE SEVER:

Sv. Miklavž? Ja vem, kdo je to - škof. Sigurno mi bo kaj prinesel, ampak se moram še spomniti, kaj, in listek mu moram napisati. Potem pa ga dava skupaj z sinkom

na okno. Če sedajle pomislim, prvo stvar, kar si želim, je ... zdrav sinko. Bolj realno pa Miklavžu pustim, da sam izbere.

NELA in KRISTINA (osnovnošolk):

Ha, ha, ha ... Sv. Miklavž so starši. Po mojem je Miklavž izmišljen ali pa mogoče tudi ne.

Da Miklavž ve, kaj mora prinesiti, mu napiševa pismo, potem pa ga vzame, prebere in nato prinese darila. Pismo mu dava na okno ali pa zraven rože. Letos pričakujeva, da nama bo prinesel sladkarije, pa oblačila (kapa, šal, rokavice), radio, prazne kasete za snemanje.

Skratka bolj malenkosti, ne preveč dragih stvari.

JAN

TRSTENJAK: Kdo je sv. Miklavž? Hmmm ... ne vem. Če mi bo letos kaj prinesel, še ne vem. Želim pa si igrice za računalnik, stričke za power rangerse, spidermana ... pa marmelado. Pismo sem mu napisal samo enkrat in ga nato dal na okno. Letos pa ne vem, če mu bom pisal.

Urša Mandeljc in Viki Oblak

ZA MIKLAVŽA BO VESELO

December je mesec dobrodušnih moških z dolgimi belimi bradami, ki se trudijo kar najbolje obdarovati, še zlasti tiste, ki si to zaslužijo, in hkrati sprazniti denarnice vsem "sponzorjem". V zadnjem času je nastala prava zmeda, ko ne vemo, kateremu od teh moških naj bi namenili več pozornosti. Tisti, katerih denarnice to zmorejo, pravijo, da je najbolje kar vsem. Kaže, da se bo to zgodilo tudi v Trzinu, čeprav navdušenje za dedka Mraza vztrajno upada, ima pa dobro lastnost, da ni vezan za noben datum. Sprva je v našem kraju kazalo, da bodo do-

brodošice Miklavžu, Božičku in dedku Mrazu pripravljali kar vsi naenkrat, zdaj pa je urnik že nekoliko jasnejši in izgleda, da le ne bomo hodili drug drugemu v zelje in slabili naše organizacijske sposobnosti v neploдни konkurenčni tekmi.

Prvi so v sodelovanju s KUD-om in župnijskim uradom s pripravami začeli člani skupine, ki je že v prejšnjih letih pripravljali miklavževanje v Trzinu.

Ker skupino vodi naša časopisna soborka Urša Mandeljč, smo jo kar

v redakciji "nahecali", da je napisala nekaj o tem: miklavževanju.

MIKLAVŽ PRIHAJA ...

Spominjam se, kako sem še kot otrok vsako leto v začetku meseca decembra, zavita v šal in puhovko, vsa vesela in polna pričakovanj odkorakala s prijateljicami v cerkev, kjer je bila igrice in obdaritev otrok za Miklavža. Še sedaj imam na te čase lepe spomine in želim jih še dolgo obdržati. A to ni moj edini cilj. Take občutke želim deliti z drugimi otroki. Želja po teh je bila močna in se mi je tudi uresničila. Pred štirimi leti sem vso stvar vzela v svoje roke. Najprej

sem se z g. župnikom dogovorila, da miklavževanje prenesemo v KUD v Trzinu, nato pa smo pričeli z delom. Po Trzinu smo "pobrali" mlade igralske talente, jaz pa sem zrežirala in koreografirala predstavo-opereto Miklavž prihaja. Kljub temu, da nisem imela izkušenj, mi je s pomočjo Francija Banka, ki mi je pomagal pri glasbi, uspelo.

Cela zadeva se je ponovila tudi naslednje leto, mogoče še bolje kot prvič. KUD v Trzinu nas je zelo zelo resno. Kupilo nam je nekaj oblek. Z našo igrico pa smo poleg Trzinčev razveselili še otroke iz Krašnje ter obiskali dom ostarelih v Mengšu, poleg tega pa je trzinski Miklavž in njegovo spremstvo teden pred Miklavževim večerom obiskal večino krajev v okolici in otrokom razdelil nekaj sladkarij in se pogovoril z njimi. Tudi naslednje leto nismo ostali prazni rok. Poleg igrice v Trzinu smo se s

skrajšano verzijo predstavili vsem otrokom, ki so se zbrali na ploščadi Napredka. Tudi letos nismo pozabili na najmlajše. Na začetku novembra se je zbrala vsa stara družina in začela z novo predstavo Miklavž prihaja ..., ki jo je leta 1924 napisal dr. Ivan Lah. Seveda sem jo prav za trzinske, in mogoče še za katere otroke spet priredila jaz.

Urša Mandeljč

Foto: Emil

Foto: Emil

MIKLAVŽEVANJE V VRTCU ŽABICA

V vrtcu Žabica Trzin so nam povedali, da se jim zdi prihod Miklavža bolj družinski praznik in da bo tistega dne majčke v vrtcu Miklavž razveselil le z orehi in sadjem, da pa jim je zagotovil, da po domovih ne bo skopalil. Precej bolj vesel bo obisk Božička. 18. decembra bo otroke obiskal v dvorani KS in jih obdaril z lepimi božičnimi darili. Otroci in njihovi starši pa bodo lahko uživali tudi ob

gledanju igrice Božično drevo. Program bodo popestrili otroci iz trzinskega vrtca, saj bodo prikazali svoje igrice, plese in recitale. Glavna organizatorja te božično novoletne zabave bosta vrtec Žabica in Športno društvo Trzin. Ob tem moramo posebej pohvaliti neutrudne organizatorje v ŠD Trzin, ki postajajo vse vidnejši dejavniki družabnega življenja v Trzinu.

Starši! Darila v vrednosti 2.500 SIT za svoje majčke lahko naročite v marketu Pri Jurju in in v obeh trgovinah Flis najkasneje do 29. novembra 1997

KATOLIŠKI PRAZNIKI V NOVEMBRU:

VSI SVETI, ZAHVALNA NEDELJA, PRAZNIK KRISTUSA, KRALJA VESOLJSTVA

Mesec november zaznamuje nekaj lepih katoliških praznikov. Prav gotovo, da prvi praznik v mesecu, dan mrtvih, daje svoj ton celemu mesecu. Takrat se spominimo svojih mrtvih sorodnikov in prijateljev, že narava sama pa nas v novembru sili k ožnostim in razmišljanju o življenju in smrti. Vendar je november tudi vesel mesec, saj dnevu mrtvih sledi Martinova nedelja in zahvalna nedelja. O cerkvenih praznikih v tem delu leta smo se pogovarjali s trzinjskim župnikom Pavlom Krtom. Povedal nam je:

Fotos Miro

»Ob praznovanju dneva vseh svetih je v ospredju molitev za rajne, ki so pri Bogu. Tudi mi živimo in smo v Bogu in bomo nekoč med svetniki. Glavna molitev je pobožnost sv. rožnega venca, med katero pri vsaki desetki izrečemo kakšno prošnjo. Katoliška cerkev še vedno stoji na načelu, da je rožni venec, kot ponavljalna molitev, zelo močno sredstvo za naše zahvale in prošnje ter lahko tudi pomoč pokojnim. Že rožnovenca pobožnost v oktobru je uvod v

praznik vseh svetih. Letos so pri teh molitvah sodelovali predvsem fantiči, ki pa seveda niso ves čas pridno sedeli in mislili na svoje besede, ampak vse matce popestrili s smehom in večkrat kaj bolj na hitro povedali. Zgodaj popoldne, ko v cerkvi opravimo bogoslužje božje besede, se na mengeškem pokopališču zberejo verniki iz Trzina, Jarš in Mengša. Vsi trije župniki si razdelimo delo. Molimo za pokojne papeže, duhovnike in vse božje ljudstvo.

Ko pogledaš po grobovih, se vse prevečkrat čuti tekma za prestiž, saj rože in sveče nič ne pripomorejo k odrešitvi tistih, ki so nas zapustili, iskrena molitev pa. Seveda je tudi zunanost potrebna in pravzaprav namenjena ljudem. Odpovede se denarju, ko kupijo sveče in rože, ki gredo v nič. Kljub temu so te darilne Bogu všečne, saj so darovanje poznala že ljudstva iz stare zaveze.

Uradno se praznik vseh svetih imenuje dan spomina na mrtve. Ta naziv nosi v sebi dokončnost, ki po našem verovanju v večno življenje nima smisla. Le zakaj bi hodili na grobove in se spominjali tistih, ki jih več nikjer ni. Molitve, darovanje rož in sveč ter bogoslužje opravljamo v misli na vstajenje. Naslednji dan ima cerkev svoj praznik - spomin vseh vernih rajnih. Takrat opravimo tri maše za vse liste, ki so umrli, pa še ne gledajo božjega obličja in so še v vicih. Nič nečistega ne pride od Boga, zatoorej se mora vsaka duša po smrti otresti vseh navlak, ki jih je prinesla s seboj.

Tudi vinogradniki z vinom počakajo, preden okusijo njegovo žlahtnost.

Se dve lepi nedelji sta del leta, ki nas bo vsak čas zapustilo - zahvalna nedelja in praznik Kristusa kralja. Vsi radi po končanem delu potegnemo črto in pregledamo opravljeno delo. Kristjani to opravijo na svoj način.

»Zahvalna nedelja je praznik, ki v sebi nosi že celotno sporočilo. Pred oltar razstavimo mnogo darov zemlje: cvetje, krompir, fižol, grozdje, ... Za vse to smo Bogu hvaležni, najbolj pa za življenje, ki nam ga je podaril. Za vse normalnosti in malenkosti smo premalo hvaležni. Šele ko opazimo defektnost, boleznin in tegobe, se zamislimo in smo veseli, da smo zdravi, normalni, srečni.

ZAHVALA JE NAJLEPŠA PROŠNJA. Trzinjska cerkev je hvaležna vsem, ki skrbijo za zunanjo lepoto in urejenost: Jaku in lvi Narobe, organistu in pevcem, zvonarjem in vsem, ki kakorkoli prispevajo in pomagajo. Dobro delo je kot obisk svete maše, saj se nedeljska maša začne že s pripravo svetitve.

PRAZNIK KRISTUSA KRALJA VESOLJSTVA je zadnji pred adventom in nam oči obrača nazaj na prehojeno pol cerkvenega leta ter nas vzpodbuja, da se zazremo naprej, da bomo živeli in delali tako, kot od nas želi On, da bi nekoč prebivali v Njegovi družbi.

»Ničesar ni, kar bi ne dolgovalo svojega obstoja Bogu stvarniku.«

»Vsako ustvarjeno bitje ima svojo lastno dobrot in svojo lastno popolnost.«

(Katekizem katoliške cerkve, stran 103)

Viktorija Pečnikar Oblak

JEMCEVA DO KONCA ŠELE SPOMLADI

Z veseljem smo poročali, da so začeli z obnovo Jemčeve ceste, vendar se je zagon kmalu polegel. Ni povsem jasno, ali gre za nagajanje ali je zmanjkalo denarja ali pa res ne vedo, kje so tam pod zemljo speljane razne napeljave, vemo le to, da so gradbene stroje odpeljali in da jih bodo, po izjavah izvajalcev, spet pripeljali šele spomladi. Predstavniki izvajalcev nam je zatrjili, da bi vsa potrebna dela za obnovo Jemčeve ceste lahko speljali v zelo kratkem času - govoril je kar v dnevih in ne tednih, mesecih ali

Fotos Urša

letih, kot jih za prekladanje papirjev na občini rabijo "načrtovalci". Obnova Jemčeve je že zelo star občinski dolg in bi bilo pošteno, da bi ga kar najhitreje izpolnili. Verjetno bi obnova ceste, ki se v času prometnih konic po gostoti prometa spreminja skoraj v magistralno in ki je življenjskega pomena za lepo število živih ljudi,

lahko dobila prednost pred obnovo pokopališča v Domžalah. Prav gotovo ne bi terjala toliko denarja!

Pa še to! Krajsani so nas opozorili, da bi se pri obnovi Jemčeve od mostu pri Pšati proti Kmetiču lahko zgledovali po tem, kako so stvar uredili v Loki. Tam so ob Pšati naredili zaščitni zid - škarpno, nad njim pa pločnik, ki so ga ob bregu Pšate zavarovali z ograjo. V Trzinu je breg Pšate še neurejen in ga zarašča grmovje, ki ovira pogled v križišču s Habalovo cesto. Namesto da bi se načrtovalci odločili za dolgoročnojšo in navidez dražjo rešitev, so raje na drugi strani odstranjevali živo mejo, breg Pšate pa je še problematičen in bo čez čas prav gotovo terjal ureditev.

VESTIČKE IZPOD ŽAROMETOV

Ali ludi vam, drage dame in gospodje, beži čas tako hitro kot nam v teatru Cizamo? Verjetno tudi, kajne. Čas je neusmiljen, teče, pa če to hočeš ali ne. Pa vendar, nekaj malega smo le naredili. Kot sem vam že omenil v novembrski številki Odseva, bomo sodelovali na POP TV-ju v Jonasovi oddaji Brez zapor. Sodelovali smo. Performans smo naredili, kol se temu reče, "korektno". In kaj ta -korektno- pomeni? Ha! To pomeni, da zadeva ni bila narejena najslabše in obratno, da ta zadeva ni bila narejena najboljša. Torej, korektno. Prišepnili smo vam tudi, da bomo v Cankarjevem domu delali in to na samem knjižnem sejmu -svinjarje. In delali smo jih. Da, drage dame in gospodje, delali in to v slogu, ki ga v tem trenutku spremljate v medijih za predsedniškega kandidata. Imeli smo vse, kar imajo veliki. Naši edini nadstrankarski kandidat je bil gospod Edgar P. Rašič s sloganom "Drzno zoper svinjarje". Na sceni niso manjkale mažuretki, talice, počestnice, smrkavci (to so ljudje, ki jim

teče iz nosu). Telesni stražarji so v Murinih oblekah ter z mobiteli v rokah budno spremljali svojega gospodarja, ki je že kot kandidat krojil usodo navadnih občanov. Seveda je bil na sceni tudi klošar, kajti v deželici na sončni strani Alp, kjer se piše zgodba o uspehu, je, moje drage dame in gospodje, klošar sedaj najbolj perspektivni poklic. Da pa bi bila zadeva popolna, kot se za svinjarje spodobi, ni manjkalo na koncu ne aretacij ne streljanja in klanja. Samo golaža ni bilo. Bile pa so klobase. Klobase, katere je ljudstvu ponujal sam predsedniški kandidat gospod Edgar P.

Rašič. In omenim naj tudi to: vse to je smejala nacionalna televizija. Ne vem, res ne vem, kje so bile POP TV, A kanal, TV 3 itd...

Je pa res, da se zanimata za snemanje impro tekem, ki se bodo odvijale v KUD-u France Prešeren, POP oziroma Gajba TV. V igri je več variant, a še ni nič določenega.

Da, drage dame in gospodje, ludi letošnje leto bo v impro ligi zelo, zelo vroče. Vse ekipe so preklemsko dobre, pa

čeprav sta ligo prostovoljno zapustili kar dve skupini. Ena je naša: Kultourzinka, druga pa gledališče Ane Monroe. Kot mogoče že veste, je sedaj Roza hišnik v gradu Jable.

Torej naše barve bo v letošnjem letu zastopala ekipa Franc K. Ampak, ampak, da ne boste mislili, da smo ostali obrnili hrbet Impro ligi in da se gremo zapečkarje. Ni govora! Jure, ki je tako ali tako že v skupini Franc K., in Robert, alias Zip, se bosta poskusila v moderatstvu ali po domače v vodenju Impro tekem. Brigita in moja malenkost pa bova prestopila v sodniške vrste. Nekaj časa bomo vsekakor vsi opravljali nekakšno pripravništvo, nato pa ... bogovi, moč bo v naših rokah! Ha, ha!

In še to! Prva tekma, na kateri bo sodelovala naša skupina, bo sedmi (7.) december, tekma se bo odvijala v KUD-u France Prešeren v Trnovem ob dvajseti uri, Franc K-ujem nasprotnik pa bo: nova, vendar verjemite, zelo dobra skupina mladih igralcev, ki slišijo na ime: Pofočkani.

Torej, drage dame in gospodje, sedmega decembra v KUD-u France Prešeren. To bi bilo za ta mesec dovolj, se vidimo. Kje? V teatrirh seveda!

In vendar, kot vedno za vse vas, ki ste trpeli in prebili do konca tega članka: Lep gledališki pozdrav!

Predsedniški kandidat g. Edgar P. Rašič

VABILO

TRZINKE IN TRZINCI

Vabimo vas, da se v prijetni, razposajeni družbi svojih najbližjih, svojih prijateljev, sosedov, sokrajanov in drugih veselih ljudi družno poslovite od tega leta in nazdravite novemu letu 1998 na

TRZINSKEM SILVESTROVANJU

v dvorani kulturnega doma v Trzinu.

Zabava se bo začela 31.12.1997 ob 20. uri zvečer, trajala pa bo do jutranjih ur naslednjega leta. Poskrbljeno bo za pijačo in jedočo (topli ter hladni bife) in seveda tudi za zabavo.

Vabita vas Športno društvo Trzin in Gloria bar

TELEFONI SO USODNI

Se zavedate koliko pomembnih stvari si v zadnjem času ljudje povedo po telefonih? S slušalkami ob ušesih opravljajo drug drugega in vse po vrsti, obujajo spomine, urejajo posle, se pritožujejo, kregajo, si šepetajo nežne neumnosti ali pa hkopejo in stokajo, pa še druge neumnosti jim gredo po glavi. S pomočjo telefonov se lahko tudi zasovražijo, sprejo, razjezijo ... Koga lahko zadane celo kap, če preveč živahno vleče na ušesa. Da se to ne bi zgodilo v novem naselju v Trzinu, ki je spalno naselje, je nekdo raje odtrgal slušalko. Saj veste, potem so pa silnosti: zavija sirena rešilca, firchi letijo z vseh strani, kakšna histerična ženska se lahko začne cmeriti itn. Kdo pa bo v takem spai?

Podoba: Urška

MAJDA ŠE OPLEMENITI NARAVNO LEPOTO

Oblikovanje poslikava lesa

Les je trd, a tople, intimen. V človeku vzbuja ugodje, domačnost. Grče in letnice, vrezane vanj, govorijo o bežečem času in krutosti življenja, hkrati pa vlivajo občudovanje, in očesu, ki zna opazovati, govorijo

večne resnice. Oči Majde Ogrinc znajo brati te zgodbe in njene roke znajo otipati tudi tiste, najbolj skrite oblike. Iz na oko brezobličnih kosov lesa zna Majda izluščiti lepoto, jim dati nov pomen in drugačen sijaj.

Ko je pred leti v roke vzela kos lesa, sta jo njegova razgibana struktura in notranji čar tako prevzela, da je morala lepoto, ki jo je začutila, pokazati še drugim. Les je postal njeno najljubše umetniško gradivo. V njem lahko oblikuje svoja videnja, spoznanja, občutke in hotenja. Svojo umetniško poslanstvo je začela že zgodaj, saj ji je bil čut za lepo položen že v zibel. Sprva jo je pritegovala umetniška fotografija, kasneje

čujejo. Nekatere od stvaritev s prav zanimivimi mešanici barv, nanešenimi na vzorce lesne površine, izžarevajo nove občutke in spoznanja. Najpogostejši element, s katerim se Majda v svojem poustvarjanju naravnih mojstrov in ubada, je čas, njegova končna neskončnost in naša ujetost v trenutke. Skladne barve na razgibani strukturi lesa se na svoj način vklapljajo v prostor in mu dajejo novo dekorativnost.

Umetnica v svoje stvaritve večkrat vgradi tudi druge materiale, kot so vrvi, platno, verige, kar jim daje še večjo izrazno moč in estetski videz. Majdine ure vabijo k ogledu, saj ob pazljivem opazovanju postanejo del individualne pripovedi vsakega od nas, hkrati pa kar vabijo, naj jih vzamemo s seboj, v svoje domove ali kot posrečena in okusna darila damo svojim prijateljem in znancem. Nekatere od ur so prilagojene potrebam posameznih kupcev, saj so na njih razni simboli in motivi, ki govorijo o namembnosti ur in prostorov, v katere naj bi jih obesili. Takšne motive pa v Ateljeju Piramida na željo kupcev tudi upodobijo na posamezne ure. Treba pa je poudariti, da gre pri tem ob neponovljivosti narave vedno le za unikatne primerke.

DRUŽINSKA SKRB ZA ZNAMENJE

Pred prvim novembrom so člani družine Abe, po domače Mačkovi temeljito uredili okolico znamenja ob Mengeški cesti, ki mu pravijo tudi Mačkovo znamenje. Družina iz roda v rod skrbi za urejenost tega znamenja, ki so mu rekli tudi mrliško ali pa kužno znamenje. Tokrat so skrbno očistili temelje znamenja, okrog nasuli bel pesek, k znamenju pa so položili lep šopek cvetja. Skrbna družina Mačkovih si zasluži vse priznanje, treba pa je tudi reči, da tudi za večino drugih znamenj v našem kraju ves čas požrivalno skrbijo nekateri posamezniki. Zaradi njihovega truda je vtis o urejenosti našega kraja precej boljši.

Foto: Miru

pa se je vse bolj predajala poslikavam raznih materialov in upodobitvam svojih doživetij in čutenj. Zdaj jo uvrščajo v mlajšo generacijo slovenskih oblikovalcev samorastnikov, njene umetnine pa so bile deležne že številnih pohval in ugodnih ocen, med drugim tudi prof. dr. Mirka Juterška in Zdeslava Jamška. Prvo razstavo svojih lesenih skulptur je Majda Ogrinc pripravila v začetku leta 1996 v mengeški Oranžeriji, še istega leta pa je razstavljala v kamniški kavarni Veronika. Pred kratkim je svoje novejšie izdelke predstavila v gostišču Zlata kaplja v Radomljah, stalno razstavo pa je postavila prav v Trzinu, v pritličju Piramide v industrijski coni.

Majda Ogrinc v svoje stvaritve pogosto vgrajuje ure in jim tako poleg umetniške in dekorativne da še uporabno vrednost. Urni mehanizmi oživljajo umetnine in jim hkrati dodajajo časovno komponento omejenega brezčasnja. Barve, ki jih Majda nanaša na lesene skulpture, odkrivajo naravno in njeno sporočilnost, predvsem pa njeno videnje in notranje razpoloženje. Nove barvne kombinacije dajo obžaganemu lesu drugačno življenje in pomen, nadgrajujejo delo narave in ga povelijo.

M. M. Ogrinc

ČEVJARSKA 8, JARŠE, 1230 DOMŽALE
TEL./FAX: 061 / 714 - 871
MOBTEL: 0609 / 616 - 707

Atelje Piramida

OIC TRZIN
TEL.: 061 / 162 - 24 - 24

ŠPORTNO DRUŠTVO TRZIN

Rekreacija še vedno poteka!

• ponedeljek:	košarka	(moški)	od 20.30 do 22.00
• torek:	nogomet	(moški)	od 20.30 do 22.00
• sreda:	telovaladba	(ženske)	od 19.30 do 20.30

Zaradi premajhnega števila udeležencev odbojka ob četrtkih odpade!

ŠD Trzin vam tudi sporoča, da imate možnost najema telovadnice ob sobotah in nedeljah. Informacije dobite pri Igorju Kralju.

DA BI BILA NASLEDNJA OTROŠKA OLIMPIADA ŠE BOLJŠA

Poročali smo, kako lepo je uspela letošnja prva otroška olimpiada, ki sta jo pripravila vrtec Žabica Trzin in trzinsko športno društvo. Da bi bili otroci kar najbolje

pripravljani tudi za naslednjo olimpiado, o kateri prireditelji že razmišljajo, je Športno društvo v sodelovanju z vrtcem v telovadnici OŠ Trzin pripravilo telovadbo za otroke od enega do šestega leta starosti. Telovadne vaje, ki naj bi potekale vsak četrtek od 16.00 do 17.30, bodo prilagojene starosti, velikosti, teži in moči posameznih otrok. Telovadbo bodo sestavljali gimnastični in atletski del ter igre z žogo. Med drugim bodo malčki delali stoje, prevale, preskočke, hodili po gredi, poskušali se bodo v tekih, skokih v višino in daljino, nogometu, košarki, odbojki, badmintonu in drugem.

Prijave so sicer zbirali do 12. 11., vendar se zamudniki še lahko prijavijo, prvič pa naj bi se srečali v četrtek, 13. 11. 1997. Mesečna članarina znaša 2.000,00 SIT. Vse dodatne informacije dobite pri Igorju Kralju, tel. 712-103.

ŠAHOVSKE NOVICE

ALEKSANDER NADJ GRE DECEMBRA NA MLADINSKO SVETOVNO PRVENSTVO V FRANCIJO

Za leto 1997 bi lahko rekli, da je v znamenju Trzinca Aleksandra Nadj, saj je nagradilo njegovo dolgoletno delo za šahovnico. Želje mladega Aleksandra, ki je, kot smo zapisali že v prejšnji številki Odseva, učenec 6.A razreda OŠ Trzin, so se končno uresničile.

S svojim šahovskim znanjem, vztrajnostjo in veseljem do šahovske igre ter z letošnjimi rezultati na šahovskih tekmovanjih je dobil možnost za sodelovanje na letošnjem najpomembnejšem šahovskem tekmovanju za mladince - na svetovnem šahovskem prvenstvu v francoskem mestu Cannes, ki bo od 8. do 12. decembra.

Dobre igre skozi vse letošnje leto, še zlasti pa tiste na evropskem prvenstvu v Estoniji, so bile za Aleksandra odlična priprava za bližnje svetovno prvenstvo.

Aleksander za tako pomembno in dolgo tekmovanje potrebuje tudi denarno pomoč. Nekateri krajin Trzina, OŠ Trzin in krajevna skupnost Trzin so mu že obljubili, da mu bodo priskočili na pomoč. Aleksander se ob tej priliki že vnaprej lepo zahvaljuje za pomoč in podporo. Prepričan je, da bo na prvenstvu, ki bo čez slab mesec, lahko pokazal svoje šahovsko znanje in se izkazal. Meni, da bo dostojno predstavljal ne le sebe in Trzin, temveč tudi Slovenijo.

Šahovski mentor Vladimir Nadj

KLUB DEZJU NOGOMETASI ZADOVOLJNI

V nedeljo, 12. 10. 97, je Športno društvo Trzin, kot smo že poročali v prejšnji številki Odseva, pripravilo nogometni turnir v malem nogometu 3 na 3. Klub temu, da je deževalo in da se niso mogli pomeriti na asfaltnem igrišču pred šolo, so bili organizatorji, ki so tekmovanje prestavili v telovadnico OŠ Trzin, zadovoljni. Sodelovalo je kar sedem ekip iz občine Domžale.

Prvo mesto je dosegla ekipa VIBA, za kar je prejela pokal in 10.000,00 SIT, druga je bila ekipa AKTIVA, ki je prejela 6.000,00 SIT in tretje mesto in 4.000,00 SIT pa je osvojila ekipa BACARDY.

Organizatorji ponosno poudarjajo, da prizadevni zmagujejo, ob tem pa se zahvaljujejo za sodelovanje glavnemu sponzorju Gloria baru. Naj pa še povemo, da je Baron bar iz novega dela Trzina za organizatorje "sponzoriral" pize.

ŠD Trzin je v nedeljo, 9. 11. 97, organiziralo tudi košarkarski turnir 3 na 3 v OŠ Trzin. Rezultate bomo objavili v naslednji številki.

Iz ŠD tudi sporočajo, da se že zelo zavzeto pripravljajo na prihajajočo smučarsko sezono v Dolgi dolini. Obljublajo, da bo letošnja smuka, če bodo na nebu v zadostni meri odprli zapornice s snegom za Trzin, še boljša in zabavnejša kot lani. V kratkem pa bodo verjetno tudi objavili razpis za alpsko šolo smučanja. Vsi, ki vas to zanima, bodite pozorni in ne zamudite priložnosti!

IZDELOVANJE VSEH VRST NADGRADENJ NA MOTORNH VOZILIH, POPRAVILO IN VZDRŽEVANJE

ZVONE VRHOVNIK
TEHNIČNI DIREKTOR

Gorenjska c. 20 D, 1234 Mengeš, ☎: 061 737 - 530
061 737 - 641 Fax: 00386 61 737 - 530, SLOVENIJA
mobitel: 0609 629 - 898

BERNARDA LAGOJA: KRIVI SO PRIJATELJI

Ponavadi so za slaba dejanja pri mladih krivi prijatelji. Včasih pa je tudi obratno. Bernarda Lagoja je imela srečo. Prijatelji so jo navdušili, da za hobi začne z hitrotnim kotalkanjem.

Sedaj se s tem športom resneje ukvarja v kotalkarskem klubu Pirueta v Domžalah. Tekmuje v kategoriji starejših deklic in že dvakrat je osvojila naslov državne prvakinja.

Zakaj, kdaj in kako si začela?

Za hitrotno kotalkanje so me v tretjem razredu navdušili prijatelji. Ta šport je bil v tistih časih zame samo kot popoldanski

krožek. Kasneje smo se udeležili nekaj tekmoval, nato pa sem se s tem športom začela resneje ukvarjati.

Kakšna je oprema za ta šport?

To so rolerji z petimi kolesčki, želada in ščitniki za kolena in komolce. Rolerji zdržijo kakšno leto, kolesčke pa moram večkrat zamenjati. Vso opremo si moramo kupiti sami, kar pa znese kar precej (rolerji stanejo okoli 500-600 DEM). Kakovostne, primerne rolerje prodajajo le v Kranju v posebni trgovini ali pa v Italiji.

Kakšna izgleda proga za rolanje?

Vozimo se v krogih, po parkiriščih ali stezah.

Kakšni so treningi?

Treniram v Ljubljani za Bežigradom. Za začetek imamo suhi trening, kar pomeni, da najprej tečemo. Nato si obujemo rolerje in začnemo z drugim delom ogrevanja. Sprva rolamo počasi, od 10 do 15 krogov (vsak krog ima od 250-300 m). Ko smo dovolj ogreti, pa začnemo zares. Prav

zdaj imamo dva meseca počitnic, potem pa bomo s treningi zopet začeli, ampak le v telovadnici, zaradi vremenskih razmer.

Kakšne so možnosti poškodb?

Velike. Jaz sicer še nimam veliko izkušenj s tem, saj sem si le enkrat močnejše poškodovala koleno. Imam pa prijatelja, ki je ravno toliko star kot jaz, pa si je lani "zbil" vse zobe, lako da ima sedaj umetne.

Kje vse tekmuješ in kakšni so tvoji uspehi?

Tekmujem v Sloveniji in v tujini. Tekmujemo med klubi (v Sloveniji jih je pet). Točke s posameznih tekmoval med seboj seštevamo in v končnem seštevku dobimo državnega prvaka.

Lani sem bila državna prvakinja na dolge proge, letos mi je to uspelo na kratkih progah.

Kako na vse to gledajo tvoji starši in prijatelji?

Vsi so zelo veseli.

Kaj nameravaš v prihodnje?

Še dve leti mislim rolati, dokler hodim še v osnovno šolo, potem pa bom še videla, če me bo še veselilo.

Urša Mandeljc
Mojca Senica

VARNOST LICENCEV V CESTNEM PROMETU

Skrb za prometno varnost je ena od prednostnih nalog življenja in dela šole, česar se zaveda tudi Ministrstvo za šolstvo in šport, ki vsako leto ob začetku šolskega leta, skupaj z Ministrstvom za notranje zadeve in Svetom za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, poskrbi za večjo varnost otrok. To je pomembno, saj takrat prihajajo na šole prvošolci, ki potrebujejo posebno skrb in pozornost. Tudi starejši učenci potrebujejo po počitnicah kar nekaj časa, da lahko samostojno in varno sodelujejo v prometu. Tudi v Trzinu je bilo ob začetku šolskega leta opaziti povečano aktivnost za zagotavljanje prometne varnosti otrok. Policija je izvajala posreden nadzor na nevarnih prehodih, prvošolce smo opremili z rumenimi ruticami, da bi bili v prometu bolj zaznavni. Zanje je šola organizirala posebno prometno učno uro, v kateri so si ob prisotnosti miličnika ogledali križišče pri gasilskem domu. O prometni varnosti so se pogovarjali z učenci na prvih razrednih urah, s starši pa na prvem roditeljskem sestanku in na Svetu staršev ter Svetu šole.

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu je izdal posebne plakate "SPET SMO TU", ki so opozarjali voznike na začetek novega šolskega leta.

Najpomembnejše delo pa nam ostaja, ko se konča prvih nekaj tednov pouka in se velika pozornost v sredstvih javnega obveščanja in izvajanje velikih akcij konča, nevarnosti, katerim so izpostavljeni učenci, predvsem na nevarnih prehodih, pa ostajajo. Zato prosimo za pomoč starše, druge prostovoljce, društva upokojencev in druge organizacije, ki so pripravljene sodelovati pri skrbi za čim varnejše prihode in odhode učencev v šolo.

Do sprejema novega zakona o varnosti cestnega prometa, ki predvideva, da bodo imeli ti prostovoljci ustrezne pripomočke, je vloga spremljevalcev v tem, da zberejo otroke na robu pločnika in presodijo, kdaj je prečkanje ceste najbolj varno. Ne smejo posegati v promet, vendar že s tem, da ob robu ceste ustavijo otroke in zberejo najprimernejši trenutek za prečkanje ceste, pomagajo predvsem mlajšim otrokom, ki težko ocenijo hitrost vozil in njihovo oddaljenost, kar je

Biti junak v eni minuti ali v eni uri je lažje, kakor prenašati vsakodnevno življenje v tihem junaštvu.

(Fjodor Mihajlovič Dostojevski)

predpogoj za varno prečkanje. To je še posebno pomembno v času, ko semafor ne deluje, kar se tudi večkrat pripeti.

Prosimo vse, ki ste pripravljene sodelovati v akciji, pa čeprav samo za krajši čas, da se prijavite v tajništvo šole, kjer boste lahko dobili podrobnejše informacije.

Ravnatelj šole:
Franc Brečko

TABORNIKI TUDI V TRZINU

V Domžalah že vrsto let deluje taborniška enota Rod skalnih taborov. Zato smo se odločili, da to dejavnost nudimo tudi v Trzinu. Rečeno-storjeno. Lani so se tako pričeli prvi sestanki na OŠ Trzin. Ustanovili smo družino Mravljice. Zanimanje za tabornike je bilo dokaj veliko, mednje pa smo včlanili predvsem mlajše, osnovnošolce od 1. do 4. razreda.

Dogajalo se je kar precej stvari. Udeleževali smo se izletov, tudi v Avstrijo, kjer smo si ogledali svet v malem, se peljali z ladjo po jezeru in si ogledali nastop ptic ujed na gradu. Pred novim letom smo imeli čajanko, ki je bila v znamenju šaljivih iger in obdarovanj. Izpeljali smo letno in zimsko olimpiado, ki sta vsebovali športne aktivnosti. Udeležili smo se mnogo taborniških tekmovanj, na katerih smo dosegli kar dobre rezultate.

22. aprila (dan tabornikov) pa so vsi mladi nadebudni taborniki svečano zaprisegli in postali člani taborniške organizacije. Na tej svečanosti so prejeli tudi rdeče rutice, katere nosijo medvedki in čebelice. Preden pa se je vse začelo, se je spodobilo zapeti še taborniško himno.

Imeli pa smo tudi dva vrhunca, in sicer zimovanje ter letno taborjenje. Na zimovanje smo se odpravili v prijetno kočjo na Smrekovcu. Za tiste, ki ne veste, je to na Golteh. Na kratko bi povedal, da je bilo to 5 dni vragolij na snegu, ustvarjalnih delavnic, šaljivih tekmovanj, pelja, igranja, itn.

Taborjenje ob reki Kolpi - izkušnja, na katero je mnogo nadebudnežev čakalo vse leto. Poleg zabave, kopanja, iger, pa se je kazalo pravo taborniško življenje. Spali smo v šotorih. Imeli smo svojo zastavo, ki smo jo ob zborih dvigali in spuščali. Vsak dan smo imeli taborniške aktivnosti, kot so izleti, streljanje z loki, vožnja s kanuji, orientacija in seveda preživetje v naravi. Malo starejši so si v gozdu postavljali bivake. Večeri so potekali ob taborniškem ognju, okrog katerega se je vedno kaj dogajalo: taborniški krst, taborniške poroke, kulturni večeri. No, tako smo preživeli taborjenje, na katerem smo si nabrali novih moči za uspešno delo tudi v letošnjem letu.

Novi sestanki so se že začeli in potekajo ob petkih na OŠ Trzin. Taborniki so razdeljeni na 5 vodov, ki jih vodijo izkušeni vodniki. Še posebej me veseli, da imamo za izvajanje aktivnosti zelo veliko prostora, katerega nam nudi šola, nekaj pa si ga izborimo sami v naravi. Trenutno nas je v Trzinu okrog 50 tabornikov, zelo pa bomo veselili, če se bo opogumil še kakšen mlad nadebudnež in tudi sam okusil nekaj

taborniškega življenja.

Članek bom končal s taborniškim geslom, na katerega bi se morali ljudje večkrat spomniti: **Z NARAVO K BOLJŠEMU ČLOVEKU!**

Jurij Anžin - načelnik družine

TRGOVINI:

Trzin,
Kidričeva ul. 12,
☎: 711 - 499
Mengeška ul. 9,
☎: 711 - 061

vabi v oktobru
Trzince k
nakupom po
ugodnih cenah:

pivo Union svetlo 0,5l, stekl.	114,00 SIT /kos
vino belo 1l Vinag	163,40 SIT /kos
vino Briško belo 1l	204,90 SIT /kos
vino Muškat Ottonel 0,75 l	304,60 SIT /kos
sok Pfaner pomaranča 2l 50%	275,00 SIT /kos
salama domača "Čadež"	1.851,30 SIT /kg
napolitanke Manner lešnik 450 g	273,20 SIT /kos
čajno pecivo 400 g Napredek	450,50 SIT /kos
čokolada Milka 100 g (vsi okusi)	115,00 SIT /kos
kava mleta Zlati Minas 100 g	119,00 SIT /kos
moka T-400 gladka 1 kg	107,00 SIT /kg
testenine polčki Ceres 500 g	101,60 SIT /kos
riž Splendor 1 kg	107,00 SIT /kg
kumare delikatesne 650 g ETA	254,10 SIT /kos
hrana za pse Darling 1.200g	236,00 SIT /kos
prašek pralni Ariel 3,6 kg PVC	917,00 SIT /kos

S tem odzrcelom pri go ovinskem
plačilu izdane o 5% popusta!

Pripravljamo različne narezke po naročilu
V trgovini na Mengeški 9: diskontne cene pišč., olja, sladkorja!
Se priporočamo.

NOVA PRIDOBITEV STRELSKEGA DRUŠTVA TRZIN

SD Trzin je ponosno na mladega in odličnega strelca **JERNEJA ADLESIČA** (21 let), ki je pred kratkim prestopil iz domžalskega SD.

Kakšni so tvoji začetki?

Ker sem precej visok, sem začel s košarko, potem pa so mi zdravniki zaradi poškodb na peti svetovali, naj s tem športom preneham. V šoli sem se nato vključil med strelce.

Ali si takoj dosegel dobre rezultate, si talentiran?

V šoli sem streljal med boljšimi, počasi pa sem postajal še vse boljši.

Kateri so tvoji prvi uspehi?

Te sem dosegel še s serijsko puško, ko sem bil še pionir. V prvem letniku srednje šole sem začel streljati s standardno puško. Z domžalsko ekipo SD sem postal mladinski državni prvak leta 1994.

Kateri so tvoji najpomembnejši dosežki?

Osmo mesto na državnem prvenstvu in pa to, da sem bil član mladinske reprezentance Slovenije, s katero smo šli na mednarodno tekmo na Slovaško.

Kako si prišel v državno reprezentanco?

Na t. i. kontrolkah, ki potekajo štirikrat

letno, me je komisija, ker sem imel dobre rezultate, izbrala za državno reprezentanco.

Kakšni so razlogi za prestop v Trzin? Golovo so ti všeč naše dobre strelke.

Ha, ha, ha. V Domžalah smo imeli ekipo, katera je razpadla po odhodu kolega Simona. Zmanjkalo je volje pri ostalih prijateljih. Na tekmovanjih sem sicer dosegel dobre rezultate, ampak ekipno nismo bili uspešni. Poskušal sem še dve leti, potem pa sem se

letos odločil. S tekmovanjem sem poznal strelce iz Trzina, pa sem vprašal Damjana Klopčiča, če bi me hoteli vzeti v ekipo. Potem sem moral prositi za razrešitev v domžalskem klubu in tako sem s 5. oktobrom uradno strellec SD Trzin. Moral sem si kupiti le opremo, puško pa sem dobil v kiubo.

Kako potekajo treningi in koliko časa porabiš zanje?

Trening imam dva do trikrat na teden po uro in pol. V šoli so me prijatelji vedno spraševali, kako zdržim toliko časa na enem in istem mestu in kako lahko kar naprej delam ene in iste gibe. Za to je potrebna absolutna koncentracija. Na tekmovanjih lahko na primer strelci izgubijo tudi do dva kilograma telesne teže. Nekateri pa padejo skoraj v trans, pozabijo na vse in vidijo samo črno piko, kar se meni še ni zgodilo.

Imaš še kakšne druge hobije?

Zelo rad poslušam glasbo, všeč mi niso le hrvaške in podobne popevke.

Ti si član naše najboljšje ekipe v 2. ligi.

Kdo pa sta še tvoja partnerja? Andreja Musič in Božo Habjan.

Načrti za prihodnost?

Zase bi rad letos dosegel povprečje vsaj 570 krogov (od možnih 600 krogov). Ekipno pa, da bi iz 2. prestopili v 1. ligo.

Kakšne rezultate morate doseči za 1. ligo?

Od oktobra do aprila se izvrši v naši ligi 11 tekem med posamičnimi ekipami in potem se najboljša - zmagovalna, uvrsti v višjo ligo. Letos smo odigrali dve tekmi, od katerih smo eno izgubili, kar ni najboljši začetek.

Trener in strellec Damjan Klopčič je z Jernejem zelo zadovoljen in pravi, da je trenutno naš najboljši strellec, hkrati pa tudi vzpodbuda za Andrejo in Božo. Zaveda se vseh naporov na tekmovanjih in dodaja, da je za dober ekipni rezultat zelo pomembno aktivno sodelovanje vseh treh članov ekipe. Na tekmi, ki so jo pred kratkim izgubili, je to še posebno prišlo do izraza, saj je zaradi nezadovoljive pripravljenosti enega izmed tekmovalcev zostal uspeh in izničil napore ostalih dveh.

Posebna pohvala velja strelcema SD Trzin Urošu Zajcu in Borutu Kumpu, ki sta precej napredovala.

Za konec SD Trzin vabi k sodelovanju vse mlade, zainteresirane za streljanje s pištolo, stare od 16 do 18 let, da bi bilo mogoče sestaviti ekipo pištolačev.

BREZOVCE 8, IOC TRZIN
TEL.: 162 12 54; 162 12 57
(TAKOJ ZA PIRAMIDO)

V SVOJI MALOPRODAJNI
TRGOVINI PONUJA

MODNE TKANINE

PO UGODNIH CENAH IN

ŠIVANJE PO MERI

ODPRTO VSAK DAN OD 7^h DO 19^h

V SOBOTO OD 8^h DO 13^h

V VRTCU NE POZNA MO DOLGOČASJA

Kar težko je poročati o vseh zanimivih dogodkih v vsakdanjem življenju našega vrtca, saj vsak dan prinese kaj novega in razburljivega. Pa vendar nekaj dogodkov in izstopa in je prav, da jih vsaj omenimo. V oktobru smo obiskali slaščičarno "Skerca" v Trzinu. Zelo prijazno so nas sprejeli in nam pokazali postopek priprave piškotov, zraven pa so nas tudi pogostili. Tisto dopoldne bo otrokom prav gotovo ostalo v prijetnem spominu.

Maši šolarji pa so se odpravili na obisk v trzinsko pekarno, kjer so si ogledali, kako pečejo kruh. Naslednji dan so otroci v vrtcu že znali sami speči kruh.

Vzgojiteljice že načrtujemo, kako bodo naši otroci kar najlepše preživel veseli december. Skupaj z otroki, morda tudi s pomočjo staršev, bomo okrasili naš vrtec.

Pripravili bomo miklavževanje ter božično-novoletno zabavo v kulturnem domu v Trzinu. To prireditve bomo organizirali skupaj s športnim društvom Trzin.

V tem mesecu smo v vrtcu Žabica pripravili plavalni tečaj za predšolske otroke, ki bo trajal še v decembru. Otroci se učijo plavanja v kranjskem bazenu, skupaj s ŠD Trzin pa smo pripravili tudi telovadbo za otroke od prvega do šestega leta starosti v telovadnici OŠ Trzin.

Lešos smo si vzgojiteljice kot prednostno nalogo postavile vnesti kar največ gibanja in športa v naš vsakdan.

Vanja Pančur

PIKAPOLONICE SO OBISKALE TEHNIŠKI MUZEJ

Saj poznate listi večni otroški zakaj in skako. Mlade nadebudneže zanima prav vse, zakaj je to tako, zakaj, zakaj. Da bi pomagala odgovoriti na nekaj teh zakajev, se je vzgojiteljica skupine pikapolonic v trzinskem vrtcu Janja Lwin Jeverica odločila, da otroke skupaj s starši povabi na ogled tehniškega muzeja Bistra pri Vrhniki.

Njena ideja je bila zadelček v polno, saj je zadnjo soboto v oktobru proti Bistri iz Trzina odpeljal poln avtobus otrok in njihovih spremljevalcev, na koncu pa so vsi zatrjevali, da bi na takšne izlete radi še šli. V muzeju, ki je urejen v prostorih staro-

Utrinki iz
Tehničnega
muzeja v Bistri

davnega samostana, je bilo na ogled toliko zanimivosti, da udeležencev niti ni preveč motilo, da so bili v muzeju tistega dne brez elektrike. "Bomo pa še enkrat prišli, ko bo elektrika! Saj je tu toliko videti, da enkratni obisk ni dovolj!" so vsi zatrjevali, k dobri volji pa je kasneje prispevalo tudi okusno kosilo v restavraciji ob izviru Ljubljanice na Močilniku. Izlet ne bi bil popoln, če ne bi poskrbeli tudi za zabavne igrice in tršici Janji ideji zanje ni primanjkovalo. V nekaterih igricah so sodelovali tudi starši in na koncu se ni vedelo, kdo je bolj upehan, otroci ali njihovi očki in mamice.

SPOMLADI ZAČETEK GRADNJE CENTRA TRZINA

Po zadnjih, še neuradnih podatkih, naj bi meseca marca na območju bodočega centra Trzina, ki ga bodo urejali na zemljišču južno od trzinske osnovne šole, zabrnili gradbeni stroji. Občinski svet občine Domžale je namreč potrdil načrte in s tem prižgal zeleno luč za urejanje centra. Predstavniki krajevne skupnosti so pred tem s predstavniki Kraškega zidarja, ki bo izvajalec del, in občino dosegli sporazum, da bo investitor v lastni organizaciji in z lastnimi sredstvi na območju centra zgradil objekt, ki ga bo brez nadomestila predal v

posest KS Trzin. V objektu so približno 500 m² bruto površin, izdelan pa bo do podaljšane 3. faze, kar pomeni, da bo šlo za zaprt objekt z grobo zunanjo ureditvijo in z urejenimi komunalnimi priključki.

Objekt se bo nahajal na severozahodnem robu centra oziroma območja T 3, k ti ga projektanti imenujejo. V bližini tega objekta bo trg, ki naj bi ga krasilo spominski obeležje, ob njem pa bo, kot načrtujejo, stala tudi višja poslovna stavba.

Trzinski predstavniki so tudi dosegli, da bo v sklopu bodočega centra Trzina zgrajen tudi

nov vrtec. O tem, kaj bo v posameznih stavbah je zdaj še težko govoriti, saj jih bodo investitorji ponudili trgu. Zatrujejo pa, da je tudi v njihovem interesu, da upoštevajo zahteve Trzinčev in da bi v center pripeljali res tiste dejavnosti, ki v center sodijo.

Vsak fanatizem, ki podvomi vase, je izgubljen.

(Thomas Mann)

MAZACI SO MED NAMI

Med drugo svetovno vojno so ilegalski OF ponoči po stenah pisali gesla proti okupatorjem in drugim sovražnikom in kaže, da se je v Trzinu ta duh še ohranil, le da v izrojeni obliki. Leta pač! Razvoj gre povsod naprej, pri nočnih mazačih pa kaže, da peša. Zdaj jih nihče ne ustredi, še zapreti jih nečemo. Mi-mo-čdoči se samo zgrozijo: "Se eden ubog na duši".

Foto: Ursa

Foto: Ursa

Ampak v tem je verjetno le nekaj resnice. Packe na zidovih, ki vse bolj kazijo naš kraj, niso posebno estetske. Njihovi avtorji ne obvladajo slovenščine - kaj šele pravopisa, včasih se trudijo z angleščino ali pa kakim balkanskim, mogoče celo nemškim jezikom, pa jim ne uspeva najbolje. Risati ne znajo, saj nisem videl še niti enega lepo narišanega kroga, povrh pa tudi niso

Foto: Ursa

posebej duhovili ali pa izvirni. Ponavljajo že nič kolikokrat bolje izpisane grafi in se tolažijo da Puncck ni mrtev, kažejo, da ne vedo, kaj je pomen napisa Čelur raus, da ne vedo, kaj sploh pomeni tisto, kar pišejo in kracajo.

Nočnim mazačem, ki se podnevi očitno nočejo pokazati, pa je treba priznati vztrajnost. Tokrat so popisali

Foto: Mojca

mislijo, da so revolucionarji. So le mazači in žal to precej slabi. Po svetu se je ponekod razvila podkultura grafitov in drugih stenskih slikarij. Vendar gre pri tem za duhovile, izvirne in tudi celo dekorativne slikarje. Trzinski mazači pa se s svojo nemočjo in nezmožnostjo ne izživljajo in znašajo nad stvarmi, ki se jim ne morejo postaviti v bran. Če bi bilo v mazačih kaj idej, moči in revolucionarnosti, bi to lahko koristneje izrabili kje drugje in jim mazanje niti ne bi prišlo na misel. Njihovi vrstniki, ki so sposobni, za take neumnosti nimajo niti časa, niti nočejo pasti tako nizko. Žal je to govorica tistih, ki so na poti neuspeha.

COLNU SO VRNILI ŽIVLJENJE IN SIJAJ

Se spomnite, kako smo spomladi, ko smo pisali o divjih odlagališčih smeti po Trzinu in njegovi okolici omenili tudi ubog čoln, ki ga je lastnik enostano porinil v goščo na robu trzinskega gozda? Naš članek je spodbudil skupino mladih Trzinčev, ki so prav po detektivsko s pomočjo oznak in številk čolna na luški kapitaniji v Kopru ugotovili kdo je lastnik zavrnjenega čolna.

Foto: Miro

Prepričali so ga, da jim ga je odstopil, potem pa so se zavzelo spopadli s propadajočo lupino. Čoln so polegnili iz grmovja in ga doma povsem razstavili, potem pa s pravo zaljubljensko pozornostjo in vztrajnostjo na čolnu obnovili, očistili in popravili vse, tako da je po mesecu dni zasijal, kot bi ga pravkar pripeljali iz tovarne. Izdelali so mu tudi prikolico in ga za začetek opremili z mostorjem s 75 konjskimi močmi. Melod in Milan Marolt, Mare Kajfež in Andrej Nemec niso mogli skriti zadovoljstva, ko so čoln prepeljali na morje in ga spel spustili v

njegov element. Niso sicer imeli šampanjca, vendar je bil tudi krstl s pivom kar soliden, še zdaj pa ne morejo prehlaviti prijetne prve vožnje ob slovenski obali. Fantje si že pridno nabirajo pomorske izkušnje in če bo po sreči, bomo v prihodnjih številkah že lahko poročali o pustolovščinah štirih morskih volkov iz Trzina.

Huda vest je mutast birič.

(slovenski pregovor)

NOVEMBER — LISTOPAD

Tu našli so poslednji mirni dom,
v naročju matere jim je toplo.
Kako so srečni, da nič več
za naše težke boje ne vedo.

(Iz pratike Vodnikove družbe)

Listopada gredo duše v nebo kakor čebulice iz panjev.

(Slov. ljudski rek)

Listopad — To je mesec, v katerem pada listje z dreva, kar beseda že sama pove. Toda naš slovenski zapis iz l. 1576 ima ime listagnoji, kar je bilo v XIX. stoletju zamenjano za listopad. To ime najdemo že v starih cerkveno-slovenskih zapisih. Čehi, Poljaki, Slovenci in Ukrajinci uporabljamo to ime še dandanes. Staro slovensko ime listognoj, ki pomeni, da odpadlo listje deževje in vlaga spreminjata v listov gnoj, ni

bilo "puristom" po volji. Ko so l. 1843 Kmetijske in rokodelske Novice prinisale natiskano novo ime listopad, se je to ime obdržalo. In naj to lepo ime obvelja tudi za naprej.

NOVICE IZ PLANINSKEGA DRUŠTVA ONGER

Glavna planinska sezona je že mimo, ampak mi ne mirujemo. Če nismo dejavni v hribih, se pač več dogaja v dolini. Jesenske počitnice smo s skupino osmošolk izkoristili za priprave na tekmovalno Mladina in gore, ki nas čaka v soboto, 15. 11., v Podlehniku. Res je, da je važno sodelovali in ne zmagali, a kljub vsemu držile pesti.

Ze zadnjič smo omenjali, da nameravamo v društveni hišici začeti z mladinskimi planinskimi srečanji. Prvo bo potekalo v ožjem izboru, da se natančneje dogovorimo za program, drugo sredo v naslednjem mesecu pa se že dobimo v širšem krogu na znanem mestu ob 20. uri. In da ne pozabimo. Tudi izlet smo imeli ta mesec. Z otroki s planinskega krožka, smo v nedeljo, 9. 11., obiskali Županovo (Taborsko) jamo pri Grosupljem. Bilo je lepo in nazaj grede predvsem deževno, a nam to ni najmanj ni pokvarilo dobre volje. To je na kratko vse. Do prihodnjic, ko se oglasimo z vtisi s tekmovalja, pa lep planinski pozdrav!

Planinski krožek na OŠ Trzin poteka vsako sredo od 16.00 do 17.00 - vabljani vsi, ki bi si radi pridobili gorniško znanje in se imeli v gorskem svetu lepo.

Trgovina Koper

TRGOVINA BURNIK

Mengeš • Prešernova 3
telefon / fax: 061 737 785

AKCIJA "JESEN 97"

Skuter PIAGGIO TYPHOON in radio ALARM	samo	359.700,00 SIT	
Motorna žaga PARTNER 370	samo	33.600,00 SIT	
Motorna žaga HUSQVARNA	samo	71.064,00 SIT	
Pretočna črpalka za tekočine	samo	10.920,00 SIT	
Motokultivator UNO 5S	samo	199.815,00 SIT	
Kosilnica na dve nitki HUSQVARNA Mondo	samo	29.800,00 SIT	
Akumulatorski polnilci BOSCH, POKO	od	5.608,00 SIT	dalje
Preizkuševalec kisline akumulatorja	samo	671,00 SIT	
Preizkuševalec tekočine hladilnika	samo	671,00 SIT	
Brisalci za stekla	od	1.194,00 SIT	dalje
Dodatne STOP LUČI	od	1.440,00 SIT	dalje
Motorna kolesa TOMOS APN 6 - ALPINA	samo	134.800,00 SIT	
Sobna kolesa - VIVA DIGITAL	od	32.160,00 SIT	dalje
Agregat za pranje vozil	od	31.318,00 SIT	dalje

VEDNO NA IZBIRI:

olja **CASTROL, VALVOLINE, ELF, MOBIL; MAPETROL, PROTO** in **RSL**, antifriz - koncentrat in zredčeni, akumulatorje **FIAMM**, zimske in letne pnevmatike **SAVA, PNEUMANT**, dodatna oprema - prtljajniki **FAPA**; tepihi, sedežne prevleke, spojlerji, volanski obroči - športni, rezervni deli - pločevina, mehanski rezervni deli, žarometi in drug material za osebna in tovorna vozila, tovarne prikolice, kolesa **ROG, ATALA, KASTLE, SKUTERJI PIAGGIO**, ročno elektro in navadno orodje in drugo.

Plačilo tudi na 1 + 7 čekov ali kreditom brez pologa.

Trgovina je odprta

vsak dan od 8^h do 19^h, v soboto od 8^h-12^h.

OBIŠČITE NAS IN SE PREPRIČAJTE O NAŠI PONUDBI IN KONKURENČNOSTI CEN!

TRGOVINA BURNIK

BLIŽA SE 15. ROJSTNI DAN PD ONGER TRZIN

V PD Onger Trzin že razmišljajo o bližnjem jubileju društva. Februarja bo namreč minilo 15 let, odkar smo Trzinci dobili svoje planinsko društvo. Člani bi radi jubilej praznovali kar se da dostojno, idej je kar nekaj, izvajalce pa bo treba izbirati.

Da o denarju ne govorimo. Najbolj zagrizeni člani načrtujejo, da bodo jubilej počastili s obiskom gora na Novi Zelandiji. Predsednik PD je bil letos že tam.

FRANCI KUNŠIČ JE DOBIL NAŠO NAGRADO

V prejšnji številki Odseva smo vam postavili nagradno vprašanje, ali veste, koliko gostinskih lokalov je v Trzinu. Odziv ni bil posebno velik, med tistimi, ki so se oju-nali in poskusili prešteti vse lokale (ne pa vseh tudi obiskati!), je pravilno povedal, da je teh lokalov 21, le Franci Kunšič iz novega dela naselja.

Člani uredniš-lva smo mu iskreno čestit-ali in mu izro-čili lično lon-čenko mede-nega žganja Kanilo, ki ga je v nagradni sklad prispe-valo podjetje Bahne iz Trz-ina.

Nagrajenec je ob prejemu nagrade ocenil, da je bilo naše nagradno vprašanje težko, komplicirano. Povedal pa je: "V Trzinu je 21 gostinskih lokalov. To še ne pomeni, da vse tudi poznam. To sem bolj uganil. Iskreno se zahvaljujem za nagrado. Prepričan sem, da je medeno žganje prav

tako dobro, kot je lepa steklenica. Upam, da se bo v času božičnih in novoletnih praznikov točilo tudi v trzinskih gostilnah, kar pa ne bi smelo veljati za šoterje."

Ob tem naj povemo še zanimivost: na lončenki Kanila je upodobljen veliki pečat mesta Kamnik iz sredine 15. stoletja. V sredini je sv. Marjeta (od 19. st. naprej Veronika). Pečat se je izgubil med 2. svetovno vojno, na lončenki pa je kopija odlika, ki ga hranijo v muzeju v Ljubljani.

BAHNE®

NAREDITE MI TO PRODAJALNO SPET ZELENO!

To je izjavil glavni lastnik ranjkega kioska za sadje in zelenjavo ob Mlakarjevi ulici, ko je videl v kakšnem stanju je kiosk preživel spore o lastništvu in uporabnosti prodajalne ter ostrostrleške vaje smrklasih met-alcev kamena. Kiosk, ki je včasih koristno služil trzinskim gospodinjam im jim veselo praznil denarnice, kasneje pa se je spre-mnil v eno najbolj motečih trzinskih znamenitosti, bo kmalu, verjetno že ob koncu pom-ladi, v Trzin začel privabljati trume obisko-valcev, še zlasti pa botanikov. Iz strogo zaupnih virov smo namreč izvedeli, da ga namerava lastnik spremeniti v botanični plevelnim vrt z najbolj nezaželenimi vrstami plevela. Ideja je genialna in osvežilna, saj povsod drugje razkazujejo že stokrat videno cvetje, tako bujnega plevela pa ne najdeš na vsakem koraku. Prav bi bilo, da bi svoj delež primaknila tudi KS, in iz daljnih krajev priskrbeli še kakšen eksotičen plevel. Vsi bodo s solzami v očeh zaploskali.

AS
DOMŽALE

Audi

AVTO SERVIS DOMŽALE

Ljubljanska 1, 1230 Domžale, tel.: 061 716 185

Nova in rabljena vozila
po ugodnih cenah!
Tudi na kredit!

Foto: Urša

ČISTOČA

Čiščenje, vzdrževanje in varovanje objektov

Lobodova 18, 1236 Trzin

☎: 061/ 715 - 771

☎ & Fax.: 061/ 714 - 821

NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO NO

NAREDITE NEKAJ ZASE! OBIŠČITE NAŠ KOZMETIČNI SALON, KJER VAM NUDIMO VRHUNSKO NEGO KOŽE OBRAZA IN TELESA!

KOZMETIČNI SALON IN DROGERIJA V INDUSTRIJSKI CONI V TRZINU - POSLOVNA STAVBA PIRAMIDA

Drogerija in kozmetični salon
Hera

tel.: 061/16-16-00, Blatnica 14, TRZIN

Da bi bili postopki za nego obraza in telesa kar najbolj uspešni, je potrebno v prvi vrsti doseči sprostitiv. Prav zato pred vsako nego obraza in telesa pričnemo s sproščujočo masažo in digitopresuro. Pri tem moramo doseči čim boljši pretok energije, da bo koža pripravljena do popolnosti sprejeti vse postopke pri negi obraza in telesa. Med delom reakcija na koži

opozarja na morebitno nepravilno delovanje ustrežajočega organa. Ta opazanja nam pomagajo pri samem postopku in pri izbiri izdelkov za domačo uporabo.

Naslednji postopek je čiščenje obraza - površinsko in globinsko. Poseben poudarek je na negi aknaste kože - globinsko čiščenje in po potrebi napolnitev k dermatologu. Učinek pa je viden po približno petih negah, seveda ob upoštevanju navodil, glede na nadaljšanje nege in prehrane doma. Po čiščenju obraza vam nudimo ustrezno masko (izdelki Decleor, Matis).

Med njimi pa so:

- * **AROMAPLASM** - maska oskrbuje tkivo s potrebnimi vitamini in proteini ter pospešuje proces zdravljenja. Na obraz nanašamo 100% naravno katalplazmo, ki vsebuje:
 - laneno seme (pospešuje celjenje, deluje antiseptično, pospešuje krvni obtok),
 - pšenične kalčke (pospešujejo celično obnovo),

- mandljev zdrob (pomirja kožo, daje ji prožnost, napetost),
- sezamovo in lešnikovo seme (preprečuje dehidracijo).

* **ANTI AGE MASKA** - maska na bazi morskih alg ima trojen učinek: remineralizira tkivo, vlaži in napne kožo (lifting).

* **OBLIKUJEMO VAM OBRVI** ter vam jih na vašo željo tudi pobarvamo, barvamo tudi trepalnice.

NUDIMO VAM:

- **DEPILACIJO** - odstranjevanje dlavic po telesu z naravnimi smolami - učinkovitost od 3 dn 4 tedne.

- **EPIACIJO** - trajno odstranjevanje dlak po obrazu z električno iglico.

PEDIKURA:

Ob številnih negovalnih programih pa ne zanemarjamo storitve, ki je še posebnega pomena, saj ima vsak peti Slovenec težave z vrasčenimi in otrdelimi nohli, žulji, otiščanci in trdo kožo. Pedikerstvo je humano delo, poteka vzporedno s preventivno medicino, ki preprečuje tudi resna obolenja. Stopalom posvečamo vse

premao pozornosti kljub temu, da so za človeka, predvsem za delovne ljudi, najvažnejši del telesa in je treba zato z njimi ravnati temu primerno. Pri nas strokovno poskrbimo za vse te vaše težave in vas rešimo teh neprijetnosti.

TELO:

SCULPTURAL - to je maska za telo - postopek za učvrstitev in preoblikovanje določenih predelov (priporoča se 10 tretmajev 2 do 3 krat tedensko. Postopek omogoča popolno nego za: učvrstitev, tonus, preprečevanje in nego strij po porodu, nego pri hujšanju.

ICE - COLD SLIMING: ODPRAVLJANJE CELULITA (DO 6 CM V OBSEGU NOG IN PASU)

NEGA ROK - MANIKURA: čiščenje, tonificiranje, piling, tonificiranje eleraž in digitopresura, topla maska, ponovno tonificiranje in nato vtiranje kreme.

NAREDIMO VAM DNEVNI IN VEČERNI MAKE UP IN VAM NUDIMO TUDI IZOBRAŽEVANJE V TEM.

CENE STORITEV:

NEGA OBRAZA:	4.000,00
MAKE UP:	2.000,00
DEPILACIJA:	2.000,00
BARVANJE IN OBLIKOVANJE OBRVI:	1.000,00
PEDIKURA:	2.500,00
MANIKURA:	2.000,00

IZKORISTITE UGODNE CENE (do 31. 12. 1997) IN NAS OBIŠČITE.
tel.: 061-16-21-800, Blatnica 1, TRZIN - PIRAMIDA.

Trije "preveč" in trije "premalo" pogubijo človeka: preveč govorniti pa premalo vedeti; preveč zapravljati pa premalo imeti; preveč dobro o sebi misliti pa premalo dober biti.

(španski pregovor)

Ljudje smo predolgo živeli drug ob drugem. Danes smo domeli, da moramo živeti drug z drugim. Naučiti se moramo, da bi jutri živeli drug za drugega.

(Racul Follereau)

Na višji stolpi se začenjajo pri podnožju.

(Thomas Alva Edison)

DEZINFORMACIJSKI VRTINCI MED TRZINCI

Naši filharmoniki so živi dokaz, da pregovor "za malo denarja malo muzike" v resnici drži - Pod Odsevomim drobnogledom so se tokrat znasil prostozidarji - Je nasilne šolarje doletela zaslužena kazen? - Domač s. p. Letkar postaja vodilni mrežar doma in v tujini

ŽALOSTEN KONEC ZGODBE O USPEHU

"Se včeraj med vodilnimi, danes pozabljeni! Glasba je bila vse kar so imeli!"-to sta le dva izmed bombastičnih naslovov svetovnih tiskanih medijev ob novici da so trzinski filharmoniki tik pred razpadom. Na tiskovni konferenci nam je njihov umetniški vodja, dirigent in ekonom Franci Koprivšek zadevo opisal takole:

"Skupaj igramo že enajst let, doživeli smo veliko slabega in lepega, v zadnjem času pa so se težave pričele kopičiti: neprihajanje na vaje, nekateri lantje 'fušajo' z nastopaji na porokah krstih in razvezah, bistvo vsega pa so finančne težave - zelo slab obisk na turnejah v Torontu, Pančevu in Ajdovščini, pa tudi prodaja nove zgoščenke "S tabo mi žveti ni" je porazna. Skratka, ni denarja!" Glasbeniki se bodo morali pač znajti kakor pač vejo in znajo, petim pa je njihov sindikat že ponudil delo kostanjepekov na vpadnicah štajerske magistralne ceste.

Bili so na vrhuncu slave, sedaj pa ...

Umetniški vodja, ekonom in dirigent Franci Koprivšek: "Največjo krivdo pripisujem neuspehim turnejam in 'fušanju' na razvezah. Upam, da bodo lantje pekli dobre marone.

NOBENEGA DVOMA NI VEČ - PROSTOZIDARJI OBSTAJAJO

Je njihovo tajno delovanje razkrito? Morda, kajti našemu sodelavcu (naj zaradi lasne varnosti ostane neimenovan) se je posrečilo infiltrirati med njihove vrste in ovekoveti ritual svečanega maltiranja. Prihodnji mesec: vse o skrivnostnih

žrtvovanjih, daritvah in pravilniku njihovega delovanja.

Privrženci te skrivnostne združbe s strahopoštovanjem opazujejo Mojstra med obredom.

Nekateri akterji so v stanju transa.

Grasper
Ogorčec

Ob 8.30 je bil 6.
a videti še zado-
voljeja,
nato pa ...

NENAPOVEDANA

KONTROLKA IZBILA SODU DNO

Ko so v petek ob 8.45 učenci 6. a izvedeli, da jih čaka nekakšna kontrolka iz biologije, so se zdrznili ... Najprej so poskusili z moledovanjem omehčati svojo učiteljico, ker pa se ta ni dala pogovoriti, so ubrali drugo pot. Začeli so tarnati, jadikovali, melati predmete na kateder ter se na koncu verbalno, nato pa tudi fizično lotili "neuvidevne" tovarnišice. Pri tem uničevalnem pohodu so se jim pridružili še tretje in sedmošolci, za seboj pa so puščali razhito vse in vsakogar. "Solstvo ljudem, usmerjeno izobraževanje -- go home ter zemlarca, Zemlja je ravna!" so kričali med pouličnim divjanjem, medtem pa so obdelani in pretepeni delavci šole uspeli obvestiti za to pristojne organe o neljubem dogodku, ki so svojo nalogo vzeli zares in že v večernih urah sta bila v Trzinu zopet vzpostavljena red in mir. Posebna komisija bo skušala analizirati dogodek in ugotoviti delež krivde posameznikov, vsi udeleženi šolarji pa so dobili ukor in prepoved udeležbe na valeti, odpadel pa je tudi končni izlet v Postojnsko jamo.

Tudi moledovanje šolarjev ni omehčalo odločne učiteljice.

Rušilni stampedo učencev je naletel na neprehodno oviro iz gumijevk, pod nosom pa se lahko šolarji obrisejo tudi za končni izlet.

MREŽARSTVO S. P. LETKAR PRAZNUJE 30. LETNICO OBSTOJA

Kot je izjavil njihov predstavnik za javnost g. Ned Work, s svojo proizvodnjo pokrivajo skoraj 40% svetovnih potreb po mrežah in spremljajočih storitvah.

"Ponosni smo na naše mreže, kajti brez njih ne bi uspeli takšne delovne organizacije in združbe kot so: Mrežni marketing, ožesne mrežnice, TV mreža, kabelsko omrežje, tihotapske in servisne mreže ter nenazadnje tudi Mreža za

Metelkovo. Trenutno imamo 11 zaposlenih, naše storitve pa so konkurenčne ter ekološko neoporečne in izpolnjujejo pogoje standarda JUS 2400, v decembru pa nudimo tudi 10% popust za gotovinski nakup," je bil zgovoren g. Ned Work.

Predstavnik za javnost g. Ned Work ne skriva zadovoljstva: "Pogoj za pridobitev standarda JUS 2400 so zelo zahtevni, toda mi to zmoremo!"

Uredniški odbor
v ilegali:
INHANT,
ŠTEMPIHAR,
TRAMPUŽ,
BOBOVNIK,
ŽOGAR

Menager:
CIRIL TRG - METOD

Prevajalec:
MARE BOR

Nekaj fotografij:
EMEN THALER

Mrežarstvo s. p. Letkar - njihov največji odjemalec je mreža za Metelkovo

Začeli so praktično iz nič, danes pa obvladujejo svetovne trge.

FIZIO CENTER TRZIN

ŽELITE POSTATI IN OSTATI VSELEJ GIBČNI IN ZDRAVI?

Pregledi in zdravljenje so neboleči in prijetni. Že po nekaj obiskih se boste počutili mnogo bolje.

K nam hodijo tudi športniki in poslovneži. Vsi pacienti, ki se pri nas zdravijo zaradi težav s hrbtenico, lahko **BREZPLAČNO** preizkusijo terapevtsko masažo.

Manualna medicina je tudi v Sloveniji vse bolj iskana oblika zdravljenja različnih težav s hrbtenico in gibalni.

Učinkovito in brez bolečin zdravi vzroke težav in ne le simptomov. Pri manualnem zdravljenju so ključnega pomena izurjene terapevtske roke.

zagotavlja kombinacija različnih tehnik in metod manualne medicine, ki so vse za bolnika neboleče in nenevarne. Pri svojem delu uporablja dr. Borisov mehko mišično - energetsko tehniko, miolascialno sproščanje in kranio-sakralno zdravljenje. Najboljše rezultate daje kombinirano zdravljenje s fizioterapijo.

Z manualno medicino lahko odpravite sledeče težave:

GLAVOBOLE, VRTOGLAVICO, BOLEČINE V VRATU, RAMENIH IN ROKAH, BOLEČINE PRI SRCU, VDIHU ALI IZDIHU, BOLEČINE V KRIŽU, MRAVLJINČENJE V ROKAH IN NOGAH ...

bolečine v vratu, glavoboli, vrtočglavice, mravljinčenje v rokah..?

občutek bolečin pri srcu, v želodcu, pljučih..?

bolečine v križu, nogah in mravljinčenje..?

Vodja terapevtske skupine v Fizio Centru Trzin je ruski zdravnik dr. Vladimir Borisov, specialist manualne medicine in akupunkture. Uspešnost pri zdravljenju

**BREZ
BOLEČIN
NAD
BOLEČINE!**

FCT FIZIO CENTER TRZIN

tel. 162 18 37

I. O. C. Trzin • Hrastovec 10

KUPON

PREGLED PRI ZDRAVNIKU
SPECIALISTU MANUALNE MEDICINE

Brez bolečin nad bolečine! IZKUSITE RUSKIH ZDRAVNIKOV, FIZIOTERAPEVTOV IN MASERJEV.

I.O.C.Trzin, HRASTOVEC 10, tel./fax: 061/162 1837

OCALA ZA VSE PRILIKE

Prav tako kot velja, da obleka naredi človeka, velja tudi, da očala naredi človeka. Ne bi verjeli, kako lahko pravilno izbrana očala prispevajo k podobi človeka! Lahko vas naredijo bolj resne, pametne, bolj vesele in razposajene, celo zaslanjane ali pa urejene. Lahko poudarijo vaš okus ali pa vas naredijo mladostne in nagajive. Ljudje, še zlasti dekleta in otroci, ki so zaradi slabšega vida prisiljeni nositi očala, so pogosto žalostni in se počutijo omejene, vendar to ne bi smel biti razlog za malodušje. Očala nosi ogromno ljudi in to ne le listi s slabšim vidom! Precej ljudi je spoznalo, da z očali lahko tudi spremenijo svoj videz, nenazadnje pa si z njimi lahko zaščitijo tudi oči.

Še pred leti so bili tisti z zelo slabim vidom prisiljeni nositi očala, katerih leče so spominjale na dno steklenice za pivo, zdaj pa so leče z dioptrijo, tudi tiste z največjo, že prav elegantne in se le malo razlikujejo od običajnih očal. Za večino ljudi, ki se z očali nikakor ne morejo sprijazniti, pa so na voljo tudi kontaktne leče, ki lahko rešijo še tako zagrenjene.

Zaradi zmanjševanja ozonskega ovoja okoli Zemlje naš vid vse bolj ogroža premočna svetloba, zato ni čudno, da se vse več ljudi odloča za zaščito svojih oči pred premočnimi sončnimi žarki s sončnimi očali. Zaščitna sončna očala pridejo še kako prav vznemirjen, pa tudi vsem, ki se dosti gibljejo na prostem.

Očala pa v zadnjem času postajajo tudi vse bolj nepogrešljiv modni dodatek. Petičneži si zdaj omislijo že cele kolekcije očal, praktično za vsako priložnost ali obleko druge. Izbirajo lahko v res pestri ponudbi oblik očal in njihovih okvirjev ter med najrazličnejšimi barvami in odtenki stekel.

Tudi v Domžalah in Mengšu nad izborom očal ne moremo biti nezadovoljni. To velja še zlasti za tiste, ki se odločijo za nakup očal v prodajalnah Optika Martine Škofic.

Gre pravzaprav za družinsko podjetje Škofičevih, ki ima na tem področju na našem območju najdaljšo tradicijo. Že pred četrtilstoletja, leta 1975, je Martina odprla svojo prvo prodajalno očal v Kamniku, leta 80 pa so sedež podjetja preselili v Domžale, na Ljubljansko 87. Petnajst let zatem, maja 1995, so lokal Optika odprli še v Mengšu, na Slovenski 24, v kratkem pa bodo, nedaleč od sedanjega lokala v Domžalah, v novem kompleksu v bližini gostilne Keber, odprli še novo očesno ordinacijo.

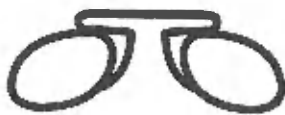
Vse to priča o kakovosti ponudbe in uslug v podjetju Optika Škofic. Strankam lahko ponudijo res bogat izbor očal z najrazličnejšimi stekli in okvirji, najpomembnejše pa je, da imajo posluh za vsakega posameznega kupca. Svojim strankam se posvetijo v celoti in jim kar se da strokovno in prijazno svetujejo ter pomagajo pri izbiri.

Poleg očal v prodajalnah Optika Martine Škofic strankam nudijo tudi pribor za shranjevanje in čiščenje očal, tam pa je mogoče dobiti tudi kontaktne leče, seveda pa tudi pribor za njihovo shranjevanje in čiščenje. Ugotavljajo, da se vse več ljudi zaveda pomena zaščite oči pred premočno sončno svetlobo, saj se vse več strank odloča za zaščitna sončna očala. Vedno večje pa je tudi povpraševanje po zaščitnih očalah za delo pred računalniškimi ekrani in drugimi monitorji.

Ko človek opazuje stranke, ki se

OPTIKA

Martina Škofic
Ljubljanska 87, Domžale
Tel.: 714 - 006

Delovni čas:
vsak dan 8.00 - 12.00
in 16.00 - 18.00
sobota zaprto

Slovenska 24, P.E. Mengeš
Tel.: 738 - 980

vrstijo v Optiki Škofic, šele spozna, kako očala lahko pomagajo ljudem, jih ščitijo in celo polepšajo. Očala postajajo vse bolj nepogrešljivi spremljevalci našega življenja!

BOG MORJA NEPTUN

Septembra je bil v Portorožu jubilejni 50 Neptunov krst prvošolcev Srednje pomorske šole v Piranu. Dijaki starejših let-

nikov so bili preoblečeni v vojake, viteze, rablje, menihe in pirate, prvošolčki pa v sužnje, ki so na okrašenih nosilih nosili boga Neptuna. Vloga boga Neptuna je letos pripadala najboljšemu četrtšolcu srednje pomorske šole Ediju Fetahu iz Trzina.

Nasvidenje 15. decembra!

INSTALACIJE CERAR

MONTAŽA IN SERVIS VSEH VRST OGREVALNIH NAPRAV

centralna kurjava, plinske instalacije,
solarno ogrevanje, vodovodne instalacije

DRAGO CERAR s.p.

Zupančičeva 11,
1236 Trzin

Tel.: 061/713-037
Mobitel: 0609/628-451
0609/648-389

SADJE ZELEJAVA "PRI MARTINEZ" VABI.

PESTRA PONUDBA VSEH VRST SADJA IN ZELEJAVE,
OSVEŽILNIH PIJAC IN DRUGIH PRIBOLJSKOV
DNEVNO SVEŽE SEZONSKO SADJE IN ZELEJAVA,

VSAK DAN OD 8.30 DO 19.00.

PRI MARTINEZ, TRZIN, MLAKARJEVA 7

TEL: 061 / 716-734

RTV SERVIS

GORENC s.p.
Ljubljanska 44, Trzin

telefon: 061 716 - 302
mobitel: 0609 644 - 121

Popravila: - TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- audio naprav.

Tudi na gostu!

Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

BAHNE®

CENTER ZA TUJE JEZIKE

DUDE d.o.o.

- tečaji tujih jezikov
- seminarji
- prevajanje
- lektoriranje

Slamnikarska 1, 1230 DOMŽALE
Tel./fax: 061/716 913

AVTOSERVIS
GREGORC d.o.o.

prodaja, montaža in servis avtomobilskih gum, optična
nastavitve podvozij za osebna in tovorna vozila in avtopralnica.

FRANC GREGORC, s.p.
Steletova 2, 1234 Mengeš
tel.: (061) 737-289, fax: (061) 737- 141.

SLAŠČIČARNA OGER

IZ STAREGA TRZINA

vas vabi, da poskusite naše slaščice.

Izdelujemo vse vrste tort, pitice in drobno pecivo. Stalno so na
zalogi tudi torte za diabetike. Imamo velik izbor otroških tort, tudi
popularnega Huga in punčko Barbi.

Odprto imamo vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih od 7.00 do 22.00.

NE POZABITE, PRI OGRU BOSTE VEDNO DOBRODOŠLI!

Trzin, Mengeška cesta 26, tel.: 715 888.

STROJNO KLJUCAVNICARSTVO

 KOGOVŠEK

vlečne kljuke (EURO), kovinski zaščitni loki za terenška vozila,
vili WARN, prodaja in montaža avtoradijev in alarmnih naprav.

TOMAŽ KOGOVŠEK
Ul. pod gozdom 37
1236 TRZIN

Delovni čas: 7 - 15
Tel.: (061) 722-367
Fax: (061) 722-367